

Erdészeti és Faipari Híradó

XXVII. évfolyam 3. szám
2017. október

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének Lapja

A tartalomról:

**A XXI. sportnapok Miskolcon
Fókuszban a Kisalföldi EG
OEE vándorgyűlés Kaszón
Kaán Károly-emlékév**

A miskolci sportnapokon láttuk

Kiemelkedő teljesítmény

Szállásfoglalás a Miskolci Egyetemvárosban

Hölgyek lovasíjásaton

Darts-verseny közben

Súlyos helyzetben

Pankovics Róbert (Gemenc Zrt.)

Tóth Alexandra az utánpótlással

Taktikai csaták közben

Makra Zsuzsanna (KEFAG Zrt.) célra tart

Horvátország csapata

Battáné Császár Erika átveszi a vándordíjat Zay Adorjántól

Labdarúgás: 1. Zalaerdő Zrt., 2. Horvátország, 3. NÉBIH Kormányhivatal

Dijhalmozó

Fotók: Digilux és Zétényi Zoltán

2017-ben javultak nemzetközi kapcsolataink

A nemzetközi kapcsolatok javítása mindig is komoly kihívást jelentett minden területen. Miért is fontos ez? Véleményem szerint jelenleg a világban nem tudunk létezni külső kitekintés és kapcsolatok nélkül.

Szakszervezetünk eddig is komoly hangsúlyt helyezett a korábbi években kialakított kapcsolatok ápolására. Az idei évben is csapattal vettünk részt márciusban a XXV. Lengyelországi Erdészeti Sakkversenyen, júniusban a 15. Horvátországi Szakszervezeti Sportnapokon, valamint szeptemberben a 2017. évi Nemzetközi Erdészetalálkozó és Sportnapokon Romániában. A találkozó alkalmával a CEF elnöksége is ülésezett. Májusban az Ukrajnai Lembergben küldöttség vett részt a CEF elnökségi ülésén, azt megelőzően pedig az EFDSZ-megfigyelők utaztak a szlovákiai Donovaliba, a „Legjobb erdész” szakmai versenyre.

Az EFDSZ 2017. évi kongresszusán megfogalmazódott elvárás – a nemzetközi kapcsolatok erősítése – az idei és a későbbi évekre is komoly feladatot jelent majd. Mint köztudott, közös erdészeti memorandumot írtak alá Feketebalogon a visegrádi négyek – Lengyelország, Csehország, Szlovákia és Magyarország – illetékesei, amely dokumentum az állami erdőgazdaságok együttműködésének fontosságáról emlékeztet meg. A dokumentum célkitűzése a visegrádi országokban a szakmai fejlődést szolgáló tapasztalatcsere, a régiókon átnyúló erdészeti együttműködés koordinálása.

Az EFDSZ Elnöksége e tapasztalatokat is értékelve úgy határozott, hogy 2017. második félévében Magyarországon, Egerben látja vendégül a V4-ek erdészeti szakszervezeteinek vezetőségeit

(a cseh és szlovák partnernél nem csak az erdészek képviselését jelenti). A mostani találkozó egy hosszú távú együttműködés kezdeti lépésének tekinthető. Az első ülés alapvetően a szándékok meg tárgyalásáról, a nézetek egyeztetéséről, a célok és keretek meghatározásáról is szól majd, amely a reményeink szerint lehetőséget biztosít arra is, hogy a munkavállalói érdekvédelem időszerű információinak és gondjainak megismerésén túl a megoldásra is javaslatokat kínál. A négy ország találkozásának részleteiről a későbbiekben részletesen beszámolunk.

Meg kell említenem, hogy a miskolci XXI. Nemzetközi Erdészeti és Faipari Sportnapokat rendkívül színvonalasan rendezte meg az Északerdő Zrt. augusztus 11–13. között. A kétnapos, 17 sportágat felvonultató rendezvény – a helyszíni tapasztalatok és a megfogalmazódott vélemények alapján is – példaértékű volt. Köszönet valamennyi szervezőnek!

Zay Adorján vezérigazgatótól az idei eredményhirdetés végén az EFDSZ főtítokáraként én vettem át a sportnapok nemrég indított hivatalos „stafétabotját”. Jó hír, hogy a korábban megkezdett tárgyalásoknak meg lett a gyümölcse, és örömmel jelenthetem, hogy 2017. szeptember 4-én sikerült is továbbadni a következő rendező részére. A Pilisi Parkerdő Zrt. vezérigazgatója, Zambó Péter ígért monddott a felkérésre, és vállalta, hogy társasága az előző évekhez hasonló magas színvonalon látja vendégül az erdésztársadalom sportolni vágyó tagjait.

Soraimat egy olyan információval szeretném zárni, amely a jelenlegi alapszervezeti átalakulások közepette nagyon fontos. A tagság megtartásához vagy növeléséhez az is hozzájárulhat, hogy az ország teljes területén az EFDSZ szakszervezeti tagok a jogi problémáikkal a jogpontok.hu portálhoz fordulhatnak a munkajog, cégjog, tb- és adójog területén. A rendszer része továbbá az Alternatív Vitarendezési Szolgálat is, amely 2016. november 1-jétől működik. Egyik feladata, hogy segítse a kollektív érdekviták szereplőit, valamint, hogy még a viták kialakítása előtt támogassa a felek kommunikációját. A jogsegély-szolgáltatás teljesen díjtalan és névtelen.

Górász László

Tartalom

A XXI. Nemzetközi Erdészeti és Faipari Sportnapok Miskolcon 2

Erdészek a Kisalföldön – Bemutatkozik a Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt. 6

Kaán Károly erdészeti politikája . 14

Az OEE kaszói vándorgyűlése . . 17

OMÉK – 2017 . 18

Füzéren tartották a MEGOSZ éves nagyrendezvényét . . 19

Maros menti... 20

Nemzetközi sportnapok és szakmai rendezvény Romániában... 21

Levél – a 2017. évi nyugdíjas találkozóhoz . . 21

Könyvek – Halálozás 22

Hírek 23

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ • XXVII. évfolyam 3. szám. • **Kiadja** az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete • 1146 Budapest, Thököly út 58–60. • Tel.: 331-4369 • Fax: 331-9455 • E-mail: 2016efdsz@gmail.com • **Szerkesztőbizottság:** Dudás Péter elnök, dr. Király Pál munkatárs, Nagy László munkatárs, Zétényi Zoltán főszerkesztő. • **A címlapon** – Szelestei Péter (Bakonyerdő Zrt.) a tájfutás II. helyezettje (Fotó: Digilux Fotó) • **Nyomda:** Agroinform Kft. • Budapest, Angol u. 34. • Felelős vezető: Bolyki István ügyvezető igazgató • A lap negyedévenként jelenik meg • Hírlapárusi forgalomba nem kerül • Terjeszti az EFDSZ

A XXI. Nemzetközi Erdészeti és Faipari Sportnapok Miskolc – Egyetemváros, 2017. augusztus 11–13.

Fő a részvétel

Augusztus 12-én, szombaton reggel, verőfényes napra virradva, lassan gyülekezett a több száz résztvevő az egyetemi sportpályán. Az élesen tűző napsugarak hátulról érték a versenyzőket, az emelvényen kellett hunyorgniuk, ha át akarták tekinteni a felsorakozott hadnépet. Közülük jó néhányan már át is estek a tűzkeresztségen, hisz' már pénteken délután megkezdődtek a küzdelmek.

Vadászkürtösök köszöntötték a sportolókat, majd elsőként Zay Adorján, a rendező Északerdő Zrt. vezérigazgatója lépett a mikrofonhoz.

A köszöntésében kiemelte a határon túlról érkezett szlovákiai, romániai és horvátországi sportolókat.

Reményét fejezte ki, hogy minden résztvevő „győztesen” tér haza a küzdelmek végeztével.

Miskolc város képviseletében dr. Menyhárt Szabolcs, az alpolgármesteri kabinetiroda vezetője köszöntötte a résztvevőket.

Üdv az erdésznek! – hallatta a jól csengő mondatot, majd tolmácsolta dr. Kriza Ákos polgármester üdvözlését, köszöntve a versenyzőket Miskolcon, a Bükk lábánál. Utalt arra, hogy az erdészek mintegy hazajöttek, hiszen az itteni egyetem is a selmeci hagyományokon nevelkedett, akárcsak a soproni.

Meghívta a résztvevőket, fedezzék föl a várost.

Végül Dudás Péter, az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete elnöke szólt.

A megnyitó pillanatai

Személyes élményeket osztott meg a hallgatókkal emlékezve pályakezdésére, a bánkúti bekötőút építésére. Megemlékezett a sportnapok „alapító atyáiról”, a már elhunyt Bartha László elnökről, a nagybeteg Herczeg Miklósról, Halmágyi Jánosról, akik közül Fritsch Ottó jelen volt, és idén veheti át aranyoklevelét a Soproni Egyetemen. Elmondta, hogy az ErFa Híradó stábjában egy relikviatáblát állított össze, melyen látható Fritsch Ottó egykori atlétaszerezése és érmei, melyeket sikeres nemzetközi és hazai versenyeken szerzett.

Balesetmentes és sikeres versenyzést kívánva nyitotta meg a XXI. sportnapokat.

A futópályán kisvártatva el is startoltak a 100 méteres síkfutás atlétái, s a közeli műfüves foci pályán megkezdődtek a bajnokság mérkőzései.

A pálya melletti fedett helyen pedig a darts megszállottjai vívták csendes, ám annál ördöklőbb küzdelmüket.

Egy szinttel lejjebb a streetball csatái folytak, nem messze, a part fái alatt taka-

Ebből a helyzetből gól született

rásában pedig az íjászok feszítették saját idegeiket.

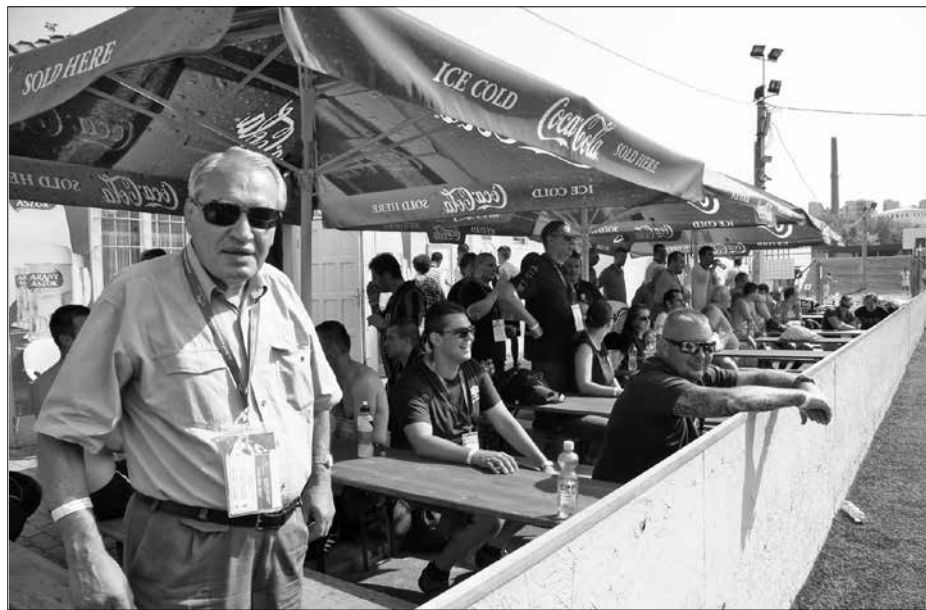
A közeli egyetemi sportcsarnok emeletén pingpongasztalok sorjázta egymás mellett, s a hölgyek és urak szorgalmasan püfölték a fehér kaucsuklabdákat. Az emelet egy másik traktusában egy csendes sportág megszállottjai keverték a kártyát és várták a jó lapjárást. (z)

A száz méteres női síkfutás egyik elődöntője

Célra tartás

Kolosvári Ákos a szurkolók körében

Műszaki feladat

Ügyességi fűrészelés

Helyszínrajz...

... a XXI. Nemzetközi Erdészeti és Faipari Sportnapoknak otthont adó terület egykori és mai képéről, a naggyá lett Miskolchoz tartozó Avas és Görömböly közé ékelődött – ma már úgy mondják – városról, az Egyetemvárosról. És tényleg! Szinte önálló város ez, egy kisvárosnyi területtel és lakóival. Legfeljebb – a ma már parkként sem utolsó – a térség épületei, no meg szobrai árulkodnak róla, hogy azért ez valami más...

Ez az ország legelső és máig a legnagyobb campusa, ami annak is készült ami: a selmeci indíttatású, erdész-bányász-kohász felsőfokú szakmai képzés bázisának. Igaz, Rákosi Mátyás neve alatt, Sopron ellenében, ahol akkor – az 50-es évek elején – csak az erdészek maradtak.

Most, augusztus 11–13-án Miskolcon, az Egyetemvárosban mégis az erdészek voltak többségben. Nem első ízben, hiszen a közelmúltban vándorgyűlés volt itt, most pedig – kihasználva a valóban kiváló adottságokat – északerdős kollégáink itt rendezték az ide sportnapokat. Jót és jól! (Kár hogy ebből a jóból kimaradtak a meghívott ágazati és városi vezetők...)

Jó volt együtt huszonegyedszerre is. Mert – noha némely meccs vére ment – az együttlét volt a lényeg, megmutatni: vagyunk! Munka, napi gondok és örömek mellett erre is futja. Nem először és nem utoljára. Ugyanúgy és mindig egy kicsit másként. Ahogy az aktuális helyszín kínálja – a sportágakat.

Miskolc jót kínált. Az Egyetemváros, annak létesítményei, a sportpályák, a kollégiumok, az étterem, a büfék, a záró estnek, az eredményhirdetésnek is otthont adó sportszarnok, mind-mind hozzájárultak, hogy azt mondhassuk: szép volt, fiúk! Azaz dehogy csak ők, lányok is! Merthogy ugyancsak szép számmal versenyeztek ők is. (Nem is szólva a versenyek háttér munkáiról, amelyekből szintén bőven kivették részüket.)

Igazi esemény lett az idei sportnapok, ahol – természetesen – a verseny volt a lényeg. De, mint az olimpiákon, azért a részvétel is fontos. Sőt! Dicséret a győzteseknek! (Eredményeiket feljegyezzük és közöljük az utókor számára.) Elismerés a résztvevőknek, rendezőknek.

Lesz mire emlékeznünk. Lesz miért találkozoznunk jövőre is, Esztergomban.

(N. L.)

Minden jó, ha a vége jó!

A XXI. Nemzetközi Erdészeti és Faipari Sportnapok záró rendezvényére az egyetemi sportcentrum játéksarnokában került sor.

A gyönyörűen megterített asztaloknál helyet foglaló résztvevők elsőként Zay Adorján vezérigazgató köszöntőjét hallgatták meg.

A vendéglátó Északerdő Zrt. első embere örömet fejezte ki, hogy bal-
esetmentesen értek véget a versenyek,

gratulált a jó eredményeket elért egyéni és csapatversenyzőknek. Reményét fejezte ki, hogy a miskolci rendezvény egyfajta mintául szolgál a későbbi rendezőknek.

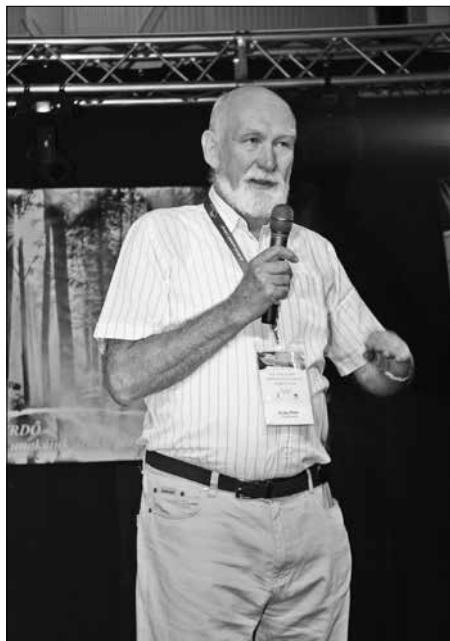
Dudás Péter, az EFDSZ elnöke köszönetet mondott a rendezőknek, az Északerdő Zrt. vezérigazgatójának, munkatársainak és a szakszervezetis kollégáknak. Bizodalmát fejezte ki, hogy jövőre is hasonlóan jó körülmények között kerül sor a XXII. sportnapokra.

Ezt követően került sor az eredményhirdetésre. A díjakat Zay Adorján vezérigazgató, Dudás Péter, az EFDSZ elnöke, Górász László, az EFDSZ főtitkára és Kolozsvári Ákos, az EFDSZ pénzügyi ellenőrző bizottságának elnöke adta át.

Az ünnepség zárásaként kitűnő néptánc produkcióval lepték meg a sportolókat a vendéglátók.

(-iz-)

Sportág	1. Név	1. Erdőgazdaság	2. Név	2. Erdőgazdaság	3. Név	3. Erdőgazdaság
Asztalitenisz női	Vas Ilona	Mecsekerdő Zrt.	Molnár Katalin	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Fürjes Kinga	EGERERDŐ Zrt.
Asztalitenisz férfi	Markó András	TAEG Zrt.	Vloisan Vasile	Románia	Polotca Stefan	Románia
Darts női	Nyári Erika	Mecsekerdő Zrt.	Tiringemé Balázs Anikó	Mecsekerdő Zrt.	Csákány Gabriella	Vértesi Erdő Zrt.
Darts férfi	Szűcs Iván	EGERERDŐ Zrt.	Mátyus Attila	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Hegyi Csaba	KEFAG Zrt.
Darts női csapat	KEFAG Zrt. 3. csapat	KEFAG Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt. I.női	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Vértesi Erdő Zrt. 1. csapat	Vértesi Erdő Zrt.
Darts férfi csapat	KEFAG Zrt. 1. csapat	KEFAG Zrt.	Bakonyi II. férfi	Bakonyerdő Zrt.	Budapesti Erdőgazdaság Zrt. 1. csapat	Budapesti Erdőgazdaság Zrt.
Futás 100 m női	Tóth Alexandra	TAEG Zrt.	Kocsis Júlia	NEBIH-Kormányhivatal	Székely Renáta	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Futás 800 m női	Tóth Alexandra	TAEG Zrt.	Kocsis Júlia	NEBIH-Kormányhivatal	Szabó Adrienn	Bakonyerdő Zrt.
Futás 100 m férfi	Dobó Márton	Ipoly Erdő Zrt.	Király László	Szombathelyi Erdészeti Zrt.	Fehér János	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Futás 800 m férfi	Lukács Máté	ZALAERDŐ Zrt.	Nierer Vendel	ZALAERDŐ Zrt.	Király László	Szombathelyi Erdészeti Zrt.
Futás csapat	ÉSZAKERDŐ Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Mecsekerdő Zrt.	Mecsekerdő Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Íjászat női csigás	Heinemann Livia	Mecsekerdő Zrt.				
Íjászat női tradicionális	Baranyai Andrea	NEFAG Zrt.	Pócs Éva	EGERERDŐ Zrt.	Makra Zsuzsanna	KEFAG Zrt.
Íjászat női vadász-reflex	Emődi Zsoltné	Nyírerdő Zrt.	Horváth Eszter	Bakonyerdő Zrt.		
Íjászat férfi csigás	Bakti Péter	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Nagy Attila	Bakonyerdő Zrt.	Major Koppány	Budapesti Erdőgazdaság Zrt.
Íjászat férfi tradicionális	Borsik Gábor	EGERERDŐ Zrt.	Lovrencsik István	ZALAERDŐ Zrt.	Hovanecz Zsolt	EGERERDŐ Zrt.
Íjászat férfi vadász-reflex	Kiss Csaba	Pilisi Parkerdő Zrt.	Bózsó Gyula	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Horváth Martin	Bakonyerdő Zrt.
Kötélhúzás	ÉSZAKERDŐ Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Szombathelyi Erdészeti Zrt.	Szombathelyi Erdészeti Zrt.	Mecsekerdő Zrt.	Mecsekerdő Zrt.
Labdarúgás	ZALAERDŐ Zrt.	ZALAERDŐ Zrt.	Horvátország	Horvátország	NEBIH-Kormányhivatal	NEBIH-Kormányhivatal
Lövészet egyéni női	Bakosné T. Krisztina	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Szűts Katalin	Mecsekerdő Zrt.	Cseh Szilvia	EGERERDŐ Zrt.
Lövészet egyéni férfi	Józsa István	Mecsekerdő Zrt.	Matisz Norbert	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Kuslits István	TAEG Zrt.
Lövészet csapat férfi	ÉSZAKERDŐ Zrt. I.férfi	ÉSZAKERDŐ Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt. III. férfi	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Mecsekerdő Zrt. I. férfi	Mecsekerdő Zrt.
Lövészet csapat női	ÉSZAKERDŐ Zrt. I.női	ÉSZAKERDŐ Zrt.	EGERERDŐ Zrt. I. női	EGERERDŐ Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt. II. női	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Sakk női	Czigoláné Németh Diána	ZALAERDŐ Zrt.	Csikósé Szakálas Gabriella	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Dávidné Berki Gyöngyi	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Sakk férfi	Dumitru Viorel	Románia	Németh József	ZALAERDŐ Zrt.	Jakab Zolt	Románia
Síhí felvágás	ÉSZAKERDŐ II.	ÉSZAKERDŐ Zrt.	EGERERDŐ I.	EGERERDŐ Zrt.	KEFAGI.	KEFAG Zrt.
Streetball	EGERERDŐ Zrt.	EGERERDŐ Zrt.	VADEX Zrt.	VADEX Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Súlylökés női	Fajger-Válgyesi Antónia	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Fazekas Nikolett	Mecsekerdő Zrt.	Molnár Katalin	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Súlylökés férfi	Mikola Sándor Gábor	NEFAG Zrt.	Pálinkás Ákos	ZALAERDŐ Zrt.	Gál Tamás	Nyírerdő Zrt.
Tájfutás női 35 év alatti	Szabó Adrienn	Bakonyerdő Zrt.				
Tájfutás női 35 év feletti	Litter Ilona	SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt.				
Tájfutás férfi 35 év alatti	Kovács Ferenc	Pilisi Parkerdő Zrt.	Neukum Tamás	VADEX Zrt.	Pál János Viktor	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Tájfutás férfi 35 év feletti	Szabó Zolt	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Szelestei Péter	Bakonyerdő Zrt.	Barton Zolt	Ipoly Erdő Zrt.
Tarokk	Lajtos János	Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Zrt.	Buday Péter	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Farkas Csaba	SEFAG Erdészeti és Faipari Zrt.
Tenisz férfi	Tózsér Tibor	Nyírerdő Zrt.	Tóth Lajos	ÉSZAKERDŐ Zrt.	KOVÁCS JÁNOS	TAEG Zrt.
Tenisz női	Fazekas Nikolett	Mecsekerdő Zrt.	Gosztoła Júlia	Bakonyerdő Zrt.	Székely Renáta	ÉSZAKERDŐ Zrt.
Toyota-húzás férfi	ifj. Varga László	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Bartucz Dömötör	Nyírerdő Zrt.	Unyi László	Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Zrt.
Toyota-húzás női	Kaszala Judit	EGERERDŐ Zrt.	Lukácsné S. Mariann	VERGA Veszprémi Erdőgazdaság Zrt.	Marton Éva	Bakonyerdő Zrt.
Ulló	Kozma Csaba	KAEG Zrt.	Tusay Dénes	ÉSZAKERDŐ Zrt.	Pécsi Sándor	Szombathelyi Erdészeti Zrt.
Ügyességi	Nyírerdő Zrt.	Nyírerdő Zrt.	Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Zrt.	Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Zrt.	ÉSZAKERDŐ Zrt. II. csapat	ÉSZAKERDŐ Zrt. II. csapat
Gölkirály	Pankovits Róbert	Gemenci Erdő- és Vadgazdaság Zrt.				

Dudás Péter elnök köszöntőt mond

A díszvacsora résztvevői

A 100 m-es síkfutás érmesei: 1. Dobó Márton, 2. Király László, 3. Fehér János

A gálaműsor látványos pillanata

Zay Adorján vezérigazgató a sportnapok tapasztalatairól

ErFa Híradó: Milyen erkölcsi és egyéb hozadéka lehet annak, hogy már – rövid időn belül – másodszor sikerült ilyen nagy rendezvényt létrehozni?

Z. A. – 2012-ben rendeztük az OEE Vándorgyűlését, és most a sportnapokat. Azt gondolom, hogy a sportoláson kívül azért is nagyon hasznos ez, mert találkozhatnak az erdész kollégák, a szakma, és a vetélkedés mellett szót válthatunk szakmáról, családról, az Alma Materről és sok másról is.

ErFa Híradó: A társaság számára is jelent valami hasonlót?

Z. A. – A társadalmi megítélés szempontjából semmit.

ErFa Híradó: Ez elég szomorú...

Z. A. – Ez azért van, mert ez egy szakmán belüli rendezvény. A mi közösségünkön kívül mások számára ennek nincs nagy hírértéke. Természetesen presztízs szempontból jó, mert jól megrendeztük ezt a nem kis eseményt. Ha nem is rangsorol, de az önbecsülésünket mindenképpen erősíti. Örömmel tapasztaltuk, hogy az erdészeti társaságokon kívül az erdészeti hatósági és a határon túli erdész kollégák is itt vannak.

ErFa Híradó: Lehet-e tovább nyitni a részt vevő országok, szervezetek felé?

Z. A. – A részvétel most sem volt korlátozva, de erőltetni nem szabad, a nyitottságot fenn kell tartani, sehol ne legyen sorompó. Azt sem tartanám rossz dolognak, hogy például franciák vagy írek jelentkezzenek a rendezvényre.

ErFa Híradó: A sportágak kiválasztásában milyen szempontok döntöttek?

Z. A. – Fontos szempont volt, hogy logisztikailag kapcsolódjék az egyetemi helyszínhez, s ebből egyedül a lövészet „lógott” ki. A másik tényező az idő volt, a sportágak átbocsátó képessége, hogy péntek déltől másnap délutánig be lehessen fejezni. (Z.)

Erdészek a Kisalföldön

Bemutatkozik a Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt.

A KAEG Zrt. 34 500 hektár erdőt kezel hazánk északnyugati területén, a Szigetközben, a Hanságban, valamint a világörökség részét képező pannonhalmi tájon gazdálkodik.

Az erdészeti társaság négy erdészete, a győri, a jánossomorjai, a kapuvári és a ravazdi egység irányítja a gazdálkodásukat. A Győrszemerei és a Kapuvári Fűrészüzem végzi a kitermelt faanyag földolgozását.

A közjóléti funkciókat többek között a sokoldalú Göbös-major Ökoturisztikai Központ, a Ravazdi Erdei Iskola és nem utolsósorban a parkerdők, a győri Püspökerdő, a fertői Esterházy-kastély parkerdeje, a Lés-erdő, a jánossomorjai Madárerdei kirándulóerdő, a Mosoni sétaerdő és a Pannonhalmi parkerdő látja el.

A társaság egyik büszkesége a Ravazdi Erdészet területén található Magyarosi lőtér.

A közeljövőben megvalósuló tervek között pedig szerepel egy lombkorona sétány a Pannonhalmi parkerdőben.

A KAEG Zrt. átlagos létszáma 164 fő, melyből 101 fő az alkalmazotti, és 3 milliárd forint körüli az árbevétele.

A társaság életéről, gazdálkodásukról kérdeztük Sipos Imre szakszervezeti titkárt, Orbán Tibor vezérigazgatót, Limp Tibor erdészeti igazgatót, Sánta Gergő hivatásos vadászt és Márhoffer Gábor kerületvezető erdészt.

Hivatás, szenvedély, szakszervezet

Beszélgetés Sipos Imre szakszervezeti titkárral

A Győr–Sopron–Szombathely háromszögből szinte ki sem mozdulva élte eddig az életét, amely elválaszthatatlan az itteni erdőktől. No és a vadásztól. A hivatás és a szenvedély mellé társult aztán a szakszervezet, vagyis az erdőben, az erdőért dolgozók érdekeinek operatív képviselője Pozsgai Gábor elnök mellett. Természetesen a háromszögön belül, a Kisalföldön.

Sipos Imre – Az út – mondhatni – egyenes volt. Apám, nagyapám erdőjáró vadászember volt. Nagybátyám a Vas megyei szövetség elnöke. Magam, 1978-ban, egyetemi hallgatóként lettem a soproni társaság tagja. A másik vonal az erdő mint szakma, mint hivatás az öcsémnek is köszönhető, akinek hagytam, hogy elcsábítson erdei csatangolásaira. No meg alighanem a hely, Sopron is hatott rám. A Széchenyi Gimnáziumban érettségiztem matek-fizika szakon. Adva volt az egyetem, ahova nem kellett rábeszélni és elsőre fel is vettek. Igaz szegedi kitérővel, mert előfelvételiként ott katonáskodtam.

Ezután viszont tényleg ki sem mozdultam a háromszögből. Sőt most már alighanem nem is fogok.

Erdészeti és Faipari Híradó – Sima út, de azért adódhattak zökkenők...

S. I. – Ahogy vesszük. A Sárvári Állami Gazdaságban kezdtem dolgozni, ahol kétezer hektár erdő volt, az országban meg egy szabály, hogy körülbelül

ekkora területre alkalmazható egy erdész. Vagyis ott a jövő bizonytalan volt, s így kilenc hónap után áthelyeztek az akkor még létező Kisalföldi Állami Gazdasághoz. Ennek ellenére nyomot hagytam magam után, ugyanis szinte minden szabálynak, sőt a józan észnek is, ellentmondva telepítettem 30 hektár erdei fenyvest. Márciusban szóltak, hogy vala-

hol maradt egy csomó csemete, nekünk meg van hozzá szintén valami maradék területünk. De ezenkívül semmi. Nem részletezem: április 20-ra végeztünk. Igaz, nyilván a szerencse is kellett hozzá, de – meg lehet nézni – 90–95 százalékos sikerrel megeredt. Nemrég láttam azt a 35 éves erdőt.

ErFa Híradó – Ez a munka folytatódott az új helyen is?

S. I. – Itt is hasonló erdőterület volt, de jelentős, úgynevezett felújítási hátralelékkal. Ez úgy jött össze, hogy noha a felújításokra évente kapott pénz elment, a felújítás valahogy nem sikerült, és évenként ismételni lehetett. Végül azonban erdő is csak kellett, úgyhogy hét évig, amíg ott voltam a hiányt pótoltam...

ErFa Híradó – Most járunk...

S. I. – ...nyolcvannyolcban, amikor a Kisalföldi Erdőgazdaság „megvett” az erdővel együtt. Aztán – igaz nagyságrendet ugorva – lényegében az erdőgazdaságnál is ez lett az első nagy feladatom. 1200 hektár felújításpótló telepítést terveztem, vezényeltem le. Két-két és fél évig ez volt a fő munkám.

ErFa Híradó – Amit aztán ez idő tájt megfejtelt a szakszervezettel, úgyhogy mára az egyik legrégebbi, hivatalban levő titkár.

S. I. – Többször mondtam is, hogy rám unhatnának már, de úgy látszik, ’91 óta hiába beszélék...

ErFa Híradó – Vagy, mert akkora a bízalom!

S. I. – Azt mondják: te legalább meg mered mondani a főnöknek. Ami miatt persze voltak is konfliktusok a mindenkori vezérekkel, akik nemegyszer persze sokszor maguk sem tehettek a konfliktus forrásáról. A helyzet, a rendszer mindenkinek új volt. Mindenki kereste a helyét, szerepét. Meg ugye, sűrűn cserélték a vezetőket is. Gyakran azért, amiért az utódot megdicsérték. Szóval mindenkiben ott volt a bizonytalanság. Mert persze közben a cég is átalakult, zajlott az át- és kiszervezés, létszámcsoökkentés. Például Magas László kinevezése idején egy olyan lélektani pillanatban sikerült vele egyeztetnem, hogy rögtön ráéreztem, itt csak a szakszervezettel való egyeztetés után szülehetnek döntések.

ErFa Híradó – Az átszervezés a személyét is érintette?

S. I. – Előbb „csemetés” lettem, aztán a mostani területemre, a kereskedelembe

kerültem, s mindjárt azzal a kihívással találkoztam, hogy nem megy a nyárfa. Hegyekben állt a rönk. Ez akkor is, most is azért lényeges, mert ebből – a 70–80 ezer köbméterünkkel – piacvezetők voltunk, és ma azok vagyunk. Szerencsére megoldódott a helyzet, szerb vevők jöttek. De persze minden át is rendeződött, új vevők, új fizetőeszköz és elszámolás, szállítás. 30–35 ezer köbméter exportáltunk. Ma 1500-at – állapítja meg némi rezignációval a kereskedelmi csoport vezetője.

ErFa Híradó – Milyen a munkamegosztás a csoportban?

S. I. – Egyik kolléganő intézi az exportügyeket, egy másik a felvásárlások szerződéseit bonyolítja, a harmadik számláz, és a negyedik az EKÁR-t ellenőrzi.

ErFa Híradó – Hogyan történik az elszámolás?

S. I. – Euróban, mert az értékesítésünk felét ebben bonyolítjuk. De belföldre is euróban számolunk, mert egyszerűbb, ha az alapanyagot és a végterméket is ugyanabban számoljuk. Az árfolyamváltozások sem zavarunk.

ErFa Híradó – Licitálásokat tartanak?

S. I. – Nem, mi meghívásos árverést tartunk, ahova ismert, megbízható vevőket várunk.

ErFa Híradó – A hódikár mit jelent a kereskedőnek?

S. I. – Ez óriási probléma. Évente 4–5 ezer köbméter fa károsodik miatta.

ErFa Híradó – Ezt el kell viselniük?

S. I. – A WWF-et megkérdezném, hogy mennyi kártérítéssel száll be...

ErFa Híradó – Mi a helyzet a tájidegen feketedióval?

S. I. – Egy akácosban „találtunk” néhány tucat 50 cm átmérőjű feketediót, amit ötven éve ültettek elődeink. Ma 80 ezer forintért tudtam eladni köbméterét. Ennyit a szlavontölgyért adnak. Szerencsére van olyan feketediósunk is, ahol sok a denevér...

ErFa Híradó – No és a szakszervezeti fronton mi változott?

S. I. – Mindenekelőtt a munkavállalói létszám és ezzel párhuzamosan a taglétszám is csökkent. Más oldalról viszont 20 év alatt 60–65 százalék helyett 46–47 százalék körül stabilizálódott a szakszervezeti tagok aránya az öt bizalmi területén. Az is tény azonban, hogy öregszenk, illetve, hogy a fiatalok nem jönnek.

ErFa Híradó – Miért nem?

S. I. – Kell a pénz másra... Ami persze ilyen alacsony tagdíj mellett nem érv. Igaz, olyan kihívás sincs, mint amikor a cégnél meg akarták szüntetni a szakszervezetet. Akkor ugyanis – erre reagálva – beléptek 15-en...

ErFa Híradó – Úgy látszik, fenyegetettség kell meg politika...

S. I. – Amiből deklaráltan nem kérünk, ahogy az EFDSZ már az alapításakor leszögezte. Persze ettől még – kívülről – gondolhatják rólunk, hogy balos vagy jobbos. A politikai előítélet mindenütt, mindenben ott van. Arra is rásütik, aki csak több juttatást, jobb, biztosabb munkakörülményeket akar. Szakszervezeti oldalon meg lehet, hogy az ettől való félelem önkorlátozást gerjeszt. Egyik változat sem jó.

ErFa Híradó – Akkor mi a jó?

S. I. – Például hatékonyan reagálni az új kihívásokra. Megosztódtak a „hatáskörök” az üzemi tanács és a szakszervezet között. Erre mi azt találtuk ki, hogy együtt lépünk fel. A kollektív szerződést is közösen állítjuk össze. Versenghetnénk, de mire mennénk vele? A megváltozott körülmények miatt úgyis alacsony az érdekérvényesítő képesség.

ErFa Híradó – Egyáltalán ki, illetve hol van az ellenoldal?

S. I. – Nos, ez az, ami nem látszik világosan, illetve nincs. Együtt keressük – mondjuk így – a kikapukat a vállalatvezetéssel, mert miért ne adnák meg, amit lehet...

ErFa Híradó – Milyen vonzerőt tud a vállalat fölmutatni?

S. I. – Az erdészek kaptak személyi használatú gépkocsit, és a közeljövőben várhatóan szolgálati lakásokat épít a társaság. A kollektív szerződést pedig úgy kell decemberben összeállítanunk, hogy tekintettel legyünk a lehetőségeinkre, a takarónk hosszára...

ErFa Híradó – Az anyagi keretet feljebb jelölik ki, vagyis az érdekeknek is ott lehetne/kellene érvényt szerezni. Például ágazati kollektív szerződés formájában.

S. I. – Amiért – hogy befejezzem a mondatot – évek óta küzdünk, és rendre visszapattanunk. De az is az igazsághoz tartozik, hogy – éppen az ágazat „sajátossága” miatt – nem mindig volt világos, ki lenne a partner. Ehhez képest itt a Kisalföldön mi jól állunk.

Nagy László-Zétényi Zoltán

A Duna szigetközi ajándékai

Beszélgetés Orbán Tiborral, a társaság vezérigazgatójával

ErFa Híradó – Tekintsük át a társaság tavalyi eredményeit!

Orbán Tibor – Összességében jónak mondható, eredményes évet zártunk. A mindennapos munkánk összetett, az alaptevékenység mellett sok egyéb lehetőség is befolyásolja az eredményességünket.

ErFa Híradó – És a klasszikus tevékenységek?

O. T. – Rendben vannak, kissé a tervezett érték fölött zártuk a tavalyi évet. Az elmúlt év gazdasági tekintetben kiváló volt, az idej, az eddig ismert adatok alapján, sajnos, nem várható olyan eredményesnek.

ErFa Híradó – Miért?

O. T. – A természeti körülmények miatt, sokkal kevesebb a csapadék, és rossz volt az eloszlása is. Tavaly a csapadékeloszlás megfelelő volt.

ErFa Híradó – Ez mennyit jelent?

O. T. – 500–600 mm-t. Idén mintegy 150 mm-rel kevesebb esett a kelleténél. Ez azt jelentette, hogy a gönyői homokos első kiviteleink közel 50 hektárja kárba vészett.

ErFa Híradó – Mi a helyzet az ártéri területeken?

O. T. – Patkányos vonalában két éve átadták a vízvisszapótló rendszer alsó szakaszát, az általa nyert többletvíz egy kissé javított az ártéri erdeink helyzetén, ugyanakkor a nyarasak szélei az állandó vízborítást megsínylik. Összességében örülünk, mert a Duna elterelésével roppant mennyiségű víz tűnt el a Szigetközből, a talajvízszint nagymértékben lecsökkent. Ezt természetesen az erdeink is megsínylették.

ErFa Híradó – Ez hány hektárt érintett?

O. T. – Ez az egész Duna mentét, legalább 15 ezer hektárnyi erdőt a területünk-ből. A vízhiány azonban nemcsak erdőt, hanem mezőgazdasági kultúrákat is érintett. Tíz évvel ezelőtt fejezték be a felső szakaszon a vízvisszapótló rendszert, s azóta ott jól látható ennek a jótékony hatása. A közelmúltban pedig a Patkányosi vadászházzal egy vonalban fejezték be a zárógáttal a vízvisszapótló rendszer megépítését. Az alsó felén található gát segítségével végzik a vízmagasság beállítását, amely szabályozza a környék talajvízellátottságát is egyben. Reméljük, hogy a kapott vízmennyiséggel hasonló feltétele-

ket tudunk kialakítani, mint amikor még az eredeti állapotok uralkodtak. Ez a művi megoldás persze nem pótolja a korábbi érintetlen vízviszonyokat.

ErFa Híradó – A gyakorlatban hogyan működnek együtt a vízügyesekkel? Van valami tervszerűség?

O. T. – Az együttműködés nagyon jó, mindig segítőkészek, ahogy mi is minden kérésüket teljesítjük. Minden évben kétszer tartunk megbeszélést. Az ő érdekeik nagyjából azonosak a mieinkkel. Az árhullámok érkezésekor a lakosság életvédelme és az épített környezet megóvása a legfontosabb. Támogattak bennünket, hogy az ártéren belüli nemesnyarasokat megtarthassuk, és ne kelljen áttérnünk a természetvédelem által favorizált haza nyárra. Az árvizek lefolyásakor a nemesnyaras vízáteresztő képessége sokkal jobb. Azonban a legújabb – ez évben elkészült – körzeti erdőtervekben a medertől számított 50–70 métert a vízűgy kérésére felvonulási területként (part menti sávként) kell tartani, ezért az ott lévő erdeink már kikerültek az erdőművelési ágból, és fásításként szerepelnek. Ha a vízügyi érdekek úgy kívánják, fátlan állapotot kell létrehozunk.

ErFa Híradó – Miként alakul a viszony a zöldekkel, a nemzeti parkkal, a zöldhatósággal?

O. T. – Erre azt mondhatom, hogy egyre jobban. A Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatóság, a zöldek helyi zászlóshajója.

ErFa Híradó – Élén erdőmérnökökkel...

O. T. – Igen, velük országos viszonylatban is példaértékű az együttműködés. Az elmúlt év óta egy konzorciumi szerződéssel, egy közös KEHOP-pályázaton veszünk részt. Ebben különböző természetvédelmi feladatok elvégzésére vállalkoztunk. A mintegy másfél milliárdos pályázatból 350 millió forintnyi összeget fordítunk különböző természetvédelmi célokra.

ErFa Híradó – A gyakorlatban ez mit jelent?

O. T. – A hansági részekben, a János-somorjai Erdészeti területén gyepeket állítunk helyre, és a korábbi állapotoknak megfelelően marhalegelőket hozunk létre, megállítva a szukcessziót, az erdősülést. Utakat is építünk, amelyeken keresztül ezek a területek megközelíthetőek lesznek.

ErFa Híradó – Mi a helyzet a hóddal?

O. T. – Sajnos már nemcsak a Duna mentén él, hanem a Hanságban és az összes nyugat-dunántúli folyó mentén is megjelent. Egyre nagyobb példányszám-ban van jelen. Mi vagyunk az első megye, amelyik elérte, hogy létszámot apaszthat: háromféle módszerrel, golyós és sörétes fegyverrel való kilövésével, valamint csapadázással adta meg a természetvédelmi hatóság az engedélyt. Magam hat-hét éve kísérem figyelemmel és teszek azért, hogy a nyilvánosság előtt bemutassuk a hód életvitelét, kártételeit.

ErFa Híradó – A fakitermelő konkurencia kártételét.

O. T. – Így van, bemutatni azt a küzdelmet, amit folytatunk károsításának felszámolása során. Törvényi előírás, hogy a védett állatok által okozott károkat visel-nünk kell. Aki látta a tél után kizöldülő állományban a ledöntött fél hektáros területeket, az mind nagyon elcsodálkozott. Az erdészeti szakemberek inkább sírtak, mint örültek annak, hogy visszatelepült ez az állat. 2016-ban a zöldhatóság is eljutott arra az álláspontra, hogy engedélyezte a létszámgyerítést. Megkérdezték a megyei vadászatra jogosultakat, hogy a területükön hány hód él. Az adatokat ellenőrizték a nemzeti park munkatársaival.

ErFa Híradó – Mekkora volt ez a szám?

O. T. – Több mint háromezer példányt jeleztek. Ebből az adatból számították ki, hogy hány egyedre adnak gyérítési engedélyt egy közfeladatot ellátó szervezet-nek. Végül a vízügy kérte és kapta meg ezt a megtisztelő feladatot. Ők szerződtek aztán a vadászatra jogosultakkal. Társasá-

gunk három vadászterületen kapott lehetőséget, a Hanságban két helyen és itt a Patkányosi részen sikerült is a létszám apasztása. Az utóbbi helyen volt a legnagyobb kártételük, itt 10 példányra kaptunk gyérítési lehetőséget. A másik területen a kártételük abban nyilvánult meg, hogy a csatorna menti utak alatt fűrták járataikat, s magas vízállásnál ezek beomlottak és lehetetlenné tették a közlekedést, amellet életveszélyt is okozott munkájuk.

ErFa Híradó – Milyen módszerrel vadásztak?

O. T. – Végül a lesből való elejtést választottuk, a hód viszonylag jól ragaszkodik a váltójához, ezért kis megfigyelést követően majdnem biztosra lehet menni. Magam is ejtettem el egy példányt kis golyós fegyverrel. Sajnos nagy vadászati értéke nincs, e régóta nem vadászott vadfajnak.

ErFa Híradó – Régen sokat ért a gereznjára...

O. T. – A fokozott védelem miatt nem lehet egyetlen „alkatrészét” sem engedély nélkül hasznosítani, tartani.

ErFa Híradó – Mit lehet kezdeni vele, megsemmisíteni, kitömetni?

O. T. – Igen. A gyérítés legnagyobb akadálya ez volt, a természetvédelmi hatóság a határozatában előírta, hogy elejtés után vagy fehérje megsemmisítőbe kell vinni, ahol 3000 forint/kg költségért befogadják, ami egy ekkora állatnál közel százezer forint kiadást jelent. Más esetben pedig a természetvédelmi hatóságtól engedélyt lehet kérni a preparáláshoz is, oktatási, kutatási célra való felhasználás esetén. Ez alapján néhány példány a Nemzeti Múzeumba, a többi elejtett példány a saját, valamint a társerdőgazdaságok erdei iskoláiba került tőlünk.

ErFa Híradó – Úgy tűnik, hogy a szabályozás a gyérítés ellen hat...

O. T. – A jelenlegi törvényi előírások ezt a két hasznosítási formát teszik lehetővé. Azt hallottuk, hogy a későbbiekben várható lesz az előírások változása.

ErFa Híradó – Hogyan alakul a vadlétszám? A vaddisznó túlszorodása...

O. T. – Hosszabb ideje ugyanazt a vadlétszámot igyekszünk tartani. A vaddisznó olyan helyeken is megjelenik, ahol korábban nem volt. A megyénk, alföldi jellege miatt, korábban nagyobb részben apróvadász területnek számított. A vaddisznó miatt, azonban eltűnően az apróvadász. Ezért a disznót korlátozás nélkül lehet és kell lőni, a teríték nagysága az elmúlt években a kétszeresére emel-

kedett a korábbi apróvadász területeken. Ravazdon mi is szeretnénk apróvadászterülettel foglalkozni, létre hoztunk egy fácánvölgyt, évente 5–10 ezer madárral tervezve, a közeli lőtér mellett szeretnénk a vendégeink röptetett fácánvaló kiszolgálását megteremteni. Itt 50–70 méteres magasságból röpködnek a madarak kedvező terepviszonyok mellett, ami új élményt jelenthet az érdeklődő vadászoknak.

ErFa Híradó – Milyenek az őzek?

O. T. – A 300–350 grammos erdei baknak már nagyon örülünk. Egyébként mi csomagban adjuk el a vadászati lehetőségeinket. Ezáltal igyekszünk előre tervezhetővé tenni a bevételeinket. Az osztrák és szlovák, valamint a hazai vendégek is kedvelik ezt a megoldást.

ErFa Híradó – A társaság mire, melyik ágazatra a legbüszkébb?

O. T. – Minden ágazatunkra büszkék vagyunk, úgy gondoljuk, mindegyikre szükség van. Az erdőhasználatra azért vagyunk büszkék, mert abból teremtjük elő megélhetésünket, amit elődeink létrehoztak, ezért mindazt bölcsen próbáljuk meg hasznosítani. Az erdőműveléssel kell előállítanunk egy későbbi időpontra a megfelelő mennyiségű és minőségű faanyag kitermelésének a lehetőségét, figyelembe véve a természeti változásokat. A vadgazdálkodásról az előbb már beszéltünk. A közjóléti tevékenységünk pedig a társadalmi szerepvállalásunkat segíti.

A megélhetésünket biztosító faanyag árában látok némi javítani valót. A nyár hámozási rönk köbmétere 18 ezer forint, míg a cser tűzifa 20 ezer forint. Azonban amíg a lágy lombos fafajból legalább három vágásforduló lezajlik, míg a keményből egy.

ErFa Híradó – A nyárnál gyorsabb a tőke forgási sebessége...

O. T. – Így van. A 150–160 ezer köbméter éves termelésünkéből 100–120 ezer a lágy lombos.

ErFa Híradó – Hol dolgozzák föl?

O. T. – A kapuvári fűrészüzemünkben csak lágy lombos anyagot dolgozunk fel, a győrszemereiben pedig akácot és tölgyet.

ErFa Híradó – Exportálják?

O. T. – Igen, van több külföldi partnerünk, akikkel hosszú évek óta működünk együtt, de a hazai piacra is juttatunk eleendő faanyagot. Sajnos, a termék árában esetenként bizonyos hullámlás figyelhető meg, többnyire akkor, amikor valahol a környező országokban a fenyveseket – amely helyettesítő anyag – havária sújtja, a dömping áru ekkor azonnal lenyomja az árainkat. Ettől függetlenül társaságunk évről évre igyekszik az árbevételét kissé emelni, ennek ellenére stagnál az árszínvonal.

ErFa Híradó – A többi ágazat?

O. T. – Ami a művelést illeti, már említettem feladatunk, azonban elmondható, hogy évek óta nincs hátralékos területünk. Korábban a hansági, vízzel elárasztott területrészeinken ez többször is előfordult. Ugyanakkor a gönyői homokos vidéken pedig vízhiánnyal küszködünk. Minden tájnak megvannak a maga kihívásai, tetézzve a természetvédelmi előírásokkal, mert az őshonos fajokra való fafajcsere követelménye, véleményem szerint szakmailag nem mindenhol megalapozott.

ErFa Híradó – Itt mire megy a „játék”? Mit kellene lecserélni, nemesnyarat, akácot?

O. T. – Mindegyiket. A hazai természetvédelem olyan idilli állapotot

képzelt, amelyben csak őshonos fajokat fűjdogál a magyar tájban a szél, és mi, erdészek ezeket az állományokat kertész módjára kezeljük. Ez persze kivitelezhetetlen, egyrészt gazdasági okokból, másrészt vizsgálatra szorul egyes őshonos fajok hozzájárulása a sokat emlegetett biodiverzitáshoz. Egy példa: amikor egy nemesnyarast lecserélünk hazai nyárra, akkor egy tíz évvel hosszabb vágásfordulójú és csak olcsóbban eladható állományt hozunk létre amellet, hogy a biológiai változatosságot nem szolgáltuk a fafajcserével. Az utódaink valószínűleg nem azt fogják mondani ránk, hogy milyen bölcsen cselekedtünk. Ami a keményfás állományokat illeti, a Sokorói dombságon ebben a ciklusban 10–15 olyan akácós erdőrészlet véghasználati előírást kapott, amely Natura 2000 területen élt. Az üzemtervben előírták, hogy egy ütemben alakítsuk át cseressé valamennyit, ez sem kis szakmai feladat megvalósítani.

ErFa Híradó – A Natura 2000 besorolás az állapot megőrzésére és fenntartására kötelez.

O. T. – Így van. Ezért nem látom az összhangot az erdőtervi előírás és az EU-s kötelezettség hibás értelmezésű elvárása között. Más esetben viszont kifejezetten támogatom az őshonos fafajcserét. Erre kitűnő példa a győri erdészet által több évvel ezelőtt telepített ártéri tölgyes, ami ma már gyönyörű, törzskiválasztó korú állománnyá növekedett. Bevállaltunk egy hosszú vágásfordulós fafajt, lemondunk bizonyos mennyiségű jövedelemtől, de alkottunk egy gyönyörű és egyben értékes faállományt. Erdészként szerepelni kell a céljaink között ilyen áldozatvállalásnak is. A Társaság érdeinek 61 százaléka valamilyen természetvédelmi oltalom alá esik, ami borzasztóan nagy arány. Ez azt is jelenti, hogy csak szeptembertől március közepéig termelhetünk. Mindez több veszéllyel jár, ha enyhe a tél és a terület víz alatt áll, akkor a korszerű gépeinkkel sem tudjuk kihozni a letermelhető faanyagot. Ebbe a csapdába nemcsak mi esünk bele, hanem a vállalkozóink is. A nagy és korszerű gépekre fölvetett hitel törlesztése, sajnos nem áll meg márciusban. Tehát fél év alatt meg kell termelniük az egész évi hiteltörlesztést, a családjuk megélhetését és a munkásaik bérét.

ErFa Híradó – Dicséretes közjóléti fejlesztései is vannak a cégnek.

O. T. – Próbáljuk e téren is bontogatni a szárnyainkat. A tulajdonos megszabta a

fő irányokat, és a saját költségvetésünk terhére hozunk létre különböző társadalmi célokat szolgáló objektumokat. Nem akarunk minden dombra kilátót építeni, ezért megpróbálunk olyan beruházásokat végrehajtani, amelyek a későbbiekben esetleg önfenntartókká is válhatnak.

ErFa Híradó – A közönségkapcsolatokat is élénken „műveli” a társaság...

O. T. – Látható, hogy a társaság jelentős jövedelmi hányadát fölálldozza a közjólét oltárán, ami nem elhanyagolható. Ennek ellenére, ha egy-egy központi vizsgálatról szóló negatív Híradó megjelenik a médiában, akkor a megelőző három év sajtó- és tényleges aktív munkáját is porrá zúzza a negatív megítélés. Emiatt tartom fontosnak, hogy folyamatosan kilépjünk a nyilvánosság elé, együttműködve például az Árkád bevásárló központtal, és évről évre új és új oldalát mutassuk be az erdőgazdaságnak, a napi munkánknak. A karácsonyi és a húsvéti bevásárló szezonban települünk ki, látványos bemutatókat tartunk, és többek között csemetéket adunk a kilátogatók részére. Ravazdon bekapcsolódunk a Tündérkert mozgalomba, ahol évről évre oltásokat szervezünk az érdeklődő diákok részére. Az itt létrehozott oltványokat felneveljük, és ezeket is odaadjuk majd az Árkád-beli bemutatóinkon. Több éve ismert szereplői vagyunk a mindenki által ismert Györfőc fesztiválnak is. A legfiatalabbakon keresztül tudjuk megismertetni leghatékonyabban a munkánkat, eredményeinket, problémáinkat.

ErFa Híradó – Úgy hírlik, hogy lombkorona-tanösvényt is terveznek.

O. T. – Igen. A tervezési fázisban vagyunk. Korábban felújítottunk egy kilátót a Pannonhalmi Főapátság közelében, ennek a látogatottsága indokolta, hogy erre a helyszínre essen a választásunk. A kezdeményezést a főapátság és a város vezetése is támogatja. A tanösvény kerekesszékekkel is bejárható lesz.

ErFa Híradó – Készül egy kilátó is...

O. T. – Valóban, Győrújbarát határában van egy vasbeton építésű földmérési pont, amit megújítva egy új faszerkezettel vesszünk körbe.

ErFa Híradó – Hogyan áll az Eszterháza-projekt?

O. T. – Az nagy büszkeségünk, hogy mi kezeljük a fertői kastély parkját. Egy KEOP-pályázat keretében végzünk még ma is különböző utómunkálatokat: erdőtelepítést, útkarbantartást, kerítésjavítást, sorfák gyógyítását és ápolását. Szeretnénk

fölújítani a nevezetes Bagatell nevű épületet is.

ErFa Híradó – A csemetetermesztést a legtöbb helyen fől számolták. Itt mégis intenzív gazdálkodás folyik...

O. T. – Hat csemetekertünk van, amelyekből négyben folytatunk erdészeti szaporítóanyag gazdálkodást. Kettőt magunk üzemeltetünk, kettőt vállalkozóink. Nem jó, ha egy ekkora cég a szaporítóanyag terén nagyon függővé válik a külső vállalkozóktól. Rendelkezünk azzal a szaktudással, ami szükséges a különböző fafajok szaporítóanyagainak előállításához, és így reményeink szerint olcsóbban tudjuk megtermelni a szükséges csemetét.

ErFa Híradó – A vállalatvezetés és a szakszervezet együttműködése hogyan jellemezhető?

O. T. – Mindkét fél érdeme, hogy a kollektív szerződés minden évben újra köthető. Különböző bérén kívüli juttatásokat tudunk beépíteni, melyek dolgozóink megelégedését szolgálják.

ErFa Híradó – A 2016-os év adatai előreláthatóan miként alakulnak?

O. T. – A számaink lassú emelkedést mutatnak. Valószínűsíthető, hogy az aszályos időjárás ellenére a terveinkben megfogalmazott célokat el tudjuk érni, talán kis mértékben felül is tudjuk múlni. Mostanra elértük azt az alkalmazotti létszámot, ami kívánatos. Korábban a portfóliót tekintve a fizetésekkel a 18–19. helyen álltunk, a gazdasági eredmények tekintetében a 13–14. helyen. Napjainkban a 11–13. helyen állunk a gazdasági eredményeinket figyelembe véve, míg az átlagfizetéseknel a 9–10. helyet foglaljuk el. Azt is meg kell említenem, hogy az elmúlt években valamennyi erdészünket elláttuk vállalati gépkocsival. A foglalkoztatási helyzet másik oldala viszont az, hogy a megyénkben a legalacsonyabb a munkanélküliség, a vállalkozóink ezért nehezen kapnak munkásokat. Jelenleg olyan megoldással próbálkozunk, hogy a fáhasználatot végző vállalkozókat bevonjuk az erdőművelési feladatok kivitelezésébe is.

ErFa Híradó – Arra gondoltak-e, hogy ismét fölvesznek fizikai dolgozókat a művelési feladatok elvégzésére?

O. T. – Mi már régóta gondolkozunk ezen, bár nálunk eddig is dolgoztak fizikai állományú alkalmazottak is, mint ahogy néhány más erdészeti társaságnál is. Egyelőre a saját dolgozóink létszámának növelése kísérleti próbálkozás.

Zétényi Zoltán – Nagy László

„A társaság érdeke, hogy elégedett emberekkel dolgozzunk”

Beszélgetés Limp Tiborral, a Győri Erdészet igazgatójával

Limp Tibor Kaán Károly-díjas erdőmérnök, címzetes egyetemi docens, szerényen csak annyit jegyez meg, hogy ez utóbbi egy gesztus értékű cím, ami az egyetemmel való jó együttműködésről – gyakorlatvezetés, diplomaterv konzulensi megbízás – szól. Ezeken a gyakorlatokon a hallgatók nagyobb részét le tudom kötni – vallja nem kis büszkeséggel.

Az erdészeti igazgató felesége pedagógus, két fiuk, édesapjuk nyomdokait követve, az erdőmérnöki pályát választotta.

Az ő felmenői között nem találunk erdészt. A lébényi kisdíák a nyári szünetben csüzlival, pecabottal főszerelkezve jókor reggel nekivágtak a csatornák szabdalta Hanyinak, és elindult a Rabi tóhoz. Itt töltötte a napot, kalandról kalandra, öreg tölgyesből fiatal nyarasba váltva. Nyitott szemmel járt, de ügyelt az idő múlására, mert este hatra kellett hazatérni.

Nyolcadikban, amikor elérkezett a továbbtanulási jelentkezés ideje, a lapra csak a Roth Gyula Szakközepet írta, kizárólagos céllal. „Ha nem vesznek fel, akkor várok egy évet – felelte a tanári érdeklődésre –, mert én erdészen kívül semmi más nem akarok lenni.” Azért csak beírt valami állatos középiskolát, talán halálszatit, mert ez volt a főszabály. A soproni intézménybe nem volt könnyű bejutni, komoly fölvételi volt, és nagy a túljelentkezés. Kémia, biológia és testnevelés volt a felvételin.

Az akadályt sikerrel vette, és a harmadikos tanuló már tudatosan készült az újabb nagy megmérettetésre, az egyetemi felvételre. Benevezett az országos erdész tanulmányi versenyre, amit meg is nyert. Ebből következett, hogy felvételi nélkül bekerült az Alma Materbe. Volt egy egyestendő kitérő a néphadsereg kebelén belül.

Nem szerettem a katonaságot – mondja, az egykori aknafelszedő, pontonépítő utász. – (Meg tudjuk érteni.)

Már megvolt a választott sportja, már a Roth Gyulában elkötelezte magát a tájfutás mellett. 5–10 km-eket futott. Nem hiányzott az angyalbőrös, surranós állóképességi felmérés a Tisza-töltesen – annak ellenére, hogy toronymagasan megnyerte a versenyt. Később pedig a fegyvernemi küzdelmeket.

Az egyetemi rajt kemény volt, a Moór Artúr „teszt” nem volt könnyű, de az első két év után már jöttek a szaktárgyak, s az erdőművelést, a fahasználatot már nem nagyon kellett tanulnia, „dolgozhatott a hozott anyagból”.

– Innen kezdve már nagyon élveztem az egyetemi éveket – emlékezik az igazgató.

Ehhez még az is hozzájárult, hogy az ötödik évet nős emberként küzdötte végig, mert firmaként megnősült. Államvizsgázni pedig már boldog, fiús apaként ment.

Időközben elfogadott egy tanulmányi ösztöndíjat a DALERD elődjétől, ahova várták is diplomával a kézben. Csakhogy az egykori erdészklák lakhatatlan volt, így a parti visszament. Ők is visszautaztak Győrbe, és újabb kísérletet tett a gazdaságnál. A fogadtatás így hangzott: Téged a jóisten küldött, mert tegnap fölmondott Nagy Csaba (ma tanár és fotóművész – a szerk.), te pedig holnap beléphetsz. – Akkor 1982. augusztus 9-ét írtak. Ez azt jelenti, hogy 35 éve dolgozik a KAEG kötelékében.

Megírta búcsúlevelét a DALERD-nek és egy rózsaszínű csekken föladta nekik a félretett ösztöndíjat az utolsó fillérig.

Egy évig a környező térszék erdészeti szakirányítását látta el, majd fahasználati műszaki vezetővé lépett elő. Az az időszak még a saját dolgozókkal végzett munkák időszaka volt. A munkákat

szervezni kellett. És működött a bérszínvonal-szabályozás.

Limp Tibor kreatívan állt minden teendőhöz, elemzéseket készített, új, ösztönző módszereket vezetett be.

Úgy esett, hogy 1986-ban fél év alatt hat árhullám vonult le, ami elvitte a felkészített fa jelentős részét. Nagy volt az időarányos elmaradás, valamit ki kellett találni. A progresszív bérezés volt a megoldás. Az érdekeltség. Csakhogy hiába voltak a sztahanovistákat megszegyenítő eredmények, az elszaladt bérek szemet szúrtak az irodákban. Emiatt persze az ötletgazdának kellett a „szőnyeg szélére” állnia. A bérszínvonal „kicsapta a biztosítékot”. A kreatív válasz erre az volt, hogy az elemzései kimutatták, az ominózus hónapban az átlagköltség a szokásos 80 százalékát sem érte el. A papírmunka tehát nem volt felesleges, a központban is fölfigyeltek a számsorokra és a Győri Erdészet eredményeire. A következmény az lett, hogy a cég igazgatójától kapott egy visszautasíthatatlan ajánlatot: fahasználati előadó lesz a központban vagy elbocsátja. A főnök böcsületére legyen mondva, ezt egy igazi kiemelésnek szánta, dicsérettel fűszerezve, s előlépési ígérettel megtoldva. A tömelletti szép időszaknak, úgy tűnt, vége szakad. Két év múlva ő lett a cég fahasználati csoportvezetője.

Bekövetkezett a rendszerváltozás, új szelek fűjtak és új igazgatót hoztak. Magas László új emberként rendet vágott a vesztéses erdészetek között, személycserék következtek, s Limp Tibort nézte ki a Győri Erdészet élére. A hivatali munkából ismét a termelési vonalra sodorta a sors. Ekkor 1993. január 1-jét mutatott a naptár.

Ahogy fogalmazott, „beleültem a készbe” – mert addigra lezajlott az erdészetekben a privatizáció, a használat, a művelés kiszervezése. 1995-ben lezajlott egy ágazati karcsúsítás, a kerületek számának csökkentése: a 14 győri kerületből maradt 9.

Az igazgató azt vallja, hogy a kerületnagyság nem elég kifejező mérőszám, mert a rajta lévő állomány határozza meg a munka jellegét és mennyiségét.

Napjainkban ott tartanak, hogy a művelési munkák 15 százalékát tudják a saját dolgozóikkal elvégeztetni, ugyanakkor a környéken hovatovább nem lehet

fizikai munkára embert találni, s várható a bérek „elszaladása” is.

Közben lezajlott még egy nagy természetstörténeti és politikai esemény is. 1992. október 22–23-án a szlovákok átvezették a Duna vizét a csatornába. 24 óra alatt kifutott a víz a Szigetközi ágakból és az Öreg-Dunából. A talajból is eltűnt a víz. Ezzel új fejezet kezdődött nemcsak a Duna életében, de a szigetközi és Duna menti erdészkedésben is. Az első reakció a pánik volt. Egyrészt a kipusztulástól rettentek meg, másrészt a nagy növedékesvesztéstől, harmadrészt a jövőtől, szabad-e ide nyarast ültetni.

Az elmúlt két évtizedben addig jutott a nemzetközi helyzet, hogy a mellékágakba kidolgoztak egy vízpótló rendszert. A legutolsó 2015-ben készült el. Jelenleg a nagyvízi mederkezelési terv az érvényes dokumentáció.

Ami a jövőt illeti, három tényezőt kell összehangolni: a természetvédelmet, az árvizet és az erdőgazdálkodást.

Ebben a hármásban az utóbbinak van a legkisebb társadalmi erőforrása. De a helyzet nem reménytelen, kompromisszumokkal működik a dolog – állítja az igazgató.

Érdekes a helyzet, mert amit a természetvédelem erőltet – hazai nyarak ültetése – az teljesen szembe megy a vízügyi törekvésekkel és követelményekkel – a gyors árvízlefolyással.

A vadgazdálkodás az erdészet kontójára folyik, ha sok a kár, azt az erdészkedés állja. Olyan mértékű vadállományt akarunk fenntartani, amely az erdőgazdálkodás szempontjából nem okoz érzékeny károkat – szögezi le Limp Tibor. – De ha egy első kiviteles nyarasra rászabadul egy öttagú szarvas rudli, az érzékeny károkat tud okozni. És azért a területen ötnél több szarvas él – teszi hozzá.

Az ártér – bár az erdészetnek csak az egyharmadát teszi ki – gazdasági súlya jelentős, a termelésnek több mint a fele innen kerül ki – emeli ki az igazgató. – A nettó 40 ezer köbméterből 22 ezer itt terem meg. Ami a fafajokat illeti, 25 százalék a nemesnyár, 25 százalék az akác, a fenyő mintegy 20 százalék, és növekvő arányú, kb. 10 százalék a hazai (főként szürke) nyár, csökkenő, 7–8 százalék a fűz, növekszik a kocsányos tölgy, 4 százalék, és hasonló, 3–4 százalékban a cser. Ültettünk magas kőrist, de a betegség nagyon megtizedelte. Tettünk közé fekete diót is, de az első kivitelnél kicsapta a biztosítékot a természetvédőknél.

A hódkérdés a Győri Erdészetnél nem kerülhető meg. Az igazgató emlékei szerint 1990-ben találkozott először eme nemes prémhordozóval. Szerinte az osztrák sógorok természetvédelmi területeiről szívgórt át magyar területre e farágó. Eleinte titkolták, nehogy híre menjen, és csodájára járjanak. Eltelt tíz év, s ma már kimondható, mindenhol ott van, ahol víz található: a kavicsbánya tavaknál, Mosonmagyaróváron és Győrben is. A fa kidöntése csak az egyik oldala a károkozásának. De megfúrja az utat hordó töltéseket is, amik felázott állapotban hajlamosak a beszakadásra. Akkor üregeket vájnak, hogy egy traktort képesek elnyelni. A gyérítésre a vízügy kért és kapott engedélyt. A feladat végül itt landolt az erdészeknél és vadászoknál. Mi legyen a kilőtt állattal? El kellene szállítani a megsemmisítőbe, ahol befogadják 3000 Ft/kg áron. Egy kifejlett állat kb. 60 kilós. Ez nem nagy üzlet. Megtartani sem lehet, a preparáláshoz engedély kell, és a kitömése 100 ezer Ft. Hogy maradjunk a vízi élőlényeknél, a róka fogta csuka, csuka fogta róka esete. Egyszóval, meglehetősen nehezen lehet megszabadulni a visszacsángált hódoktól.

A „vadaskerti” témától csak egy ugrás a közjólét. Az erdészet legnagyobb feladata e téren a győri Püspökerdő gondozása. Két évtizede a várossal karöltve indították el ennek az üdülőerdőnek a létesítését. A „karöltést” együttműködési szerződéssel pecsételték meg. A 250 hektáros egykori püspökségi erdő nagy része a második világégés áldozata lett a lakossági kályhákban. A terület nagy részét mára nemesnyaras borította. Amit időnként le kell vágni. Ám, ha fölberregett a motorfűrész, azonnal ott voltak a tiltakozó halvány- és sötétzöld szervezetek – a lakosság képviselőiben és támogatásával. Elég lassan, de végül megértették az érdekeltek is, hogy ha nagyon előregszik az állomány, akkor nemhogy a sétatutak nem lesznek járhatóak, de az erdőbe sem lehet senkit beengedni az életveszély miatt.

A KAEG erdészei ekkor tanulták meg a médiával való együttműködés szerepét. Éreztük a súlyát – fogalmaz Limp Tibor. – Végül minden jóra fordult: játszótér, tornapályát, tanösvényt, esőbeállót, tűzrakóhelyet alakítottak ki. Öt-hat év alatt készült el a létesítmény, amit már „csak” fenn kell tartani. Ám ez sem kis feladat!

A szinte világvárosnyi méretű megyeszékhelyen kívül van 26 „kishal” is a Győri Erdészet együttműködési hálójában. Velük a leggyakoribb érintkezési felület a szociális tűzifaellátás. A tűzifa fronton az a mérv-

adó, hogy viszonteladókna csak akkor adnak, ha a helyi igényeket már kielégítették. Ez persze nem egyezik mindenki érdekével, de a lakossági jó kapcsolatok ápolása fontos társadalmi kötelezettségvállalási feladat. Ezen túlmenően az apríték felkészítésével is differenciáltan járnak el, s ahol a szociálisan rászoruló lakossági rétegek igénylik, ott a vágásterületet nem takarítják teljesen ki. További bonuszt jelent, ha az önkormányzaton segíthetnek valamilyen természetbeni juttatással egy-egy rendezvény alkalmával. De ez már vezérigazgatói hatáskör.

Van-e ennek a sok jónak valamiféle visszajelzése – kérdeztük az igazgatót. – Egy-egy köszönőlevél – hangzott a lakonikus válasz.

A legeleveníbb konfliktushelyzeteket az önkormányzatokkal a közlekedés-szállítás váltja ki. A települések egy részében nagyon gyenge minőségű aszfalt utak futnak. A soktonnás kamionok – főként tavasszal – nem tesznek jót az út felépítményének. Ilyenkor a „helyi hatóság” előszetettel helyez ki korlátozást jelző táblákat. Elég egy-egy befolyásos tiltakozó a községből. Máshol borsos áron váltható meg az útvonalengedély. Esetenként előfordul, hogy több tíz km-es kerülőt kell tennünk – magyarázza a szakember.

A játszma sok helyütt három résztvevős, hisz’ a vízügy is szereplő.

Záró kérdésünk a szakszervezetre vonatkozott. Van-e, s ha igen milyen az együttműködés? Kontaktus vagy konfliktus? Konfliktus nincs – szögezi le az igazgató. – De ellátja az érdekképviselő. Amikor az egyeztetések során megkérdezik a véleményemet, akkor én a dolgozói érdekeket tartom szem előtt. Ugyanis azt vallom, ha én a dolgozók érdekeit támogatom, akkor valójában a cég érdekeit képviselem. Mert hosszú távon az a társaság érdeke, hogy elégedett emberekkel dolgozzunk. Ha szűklátókörűen inkább a cég javára döntenék néhány százezer vagy millió ügyében, ugyanakkor megrövidítenék jó néhány munkatársat, az visszaköszönné a hangulatban, a munkamorálban, végső soron a teljesítményben. Ez nagyobb veszteséget jelentene a társaságnak.

Az elmúlt 25 évben úgy kezeltük az erdőket, hogy bátran odaállhatunk melléjük. Az állományok összetételét tekintve, a jövő felé nézve gazdaságilag stabilak, s ami legalább ilyen fontos, hogy jó szakemberekkel dolgozhatnak együtt, többen közülük Kaán Károly-díjasak.

Zétényi Zoltán – Nagy László

Tő melletti fiatalok a KAEG-nél

A Duna-töltés aljában a szépen felújított Patkányos nevű vadászházon kívül két szolgálati lakás is található. Lakóik fiatalok, innen a harmincon és – ahogy mondják – mindig valami ilyesmire, ilyen helyre vágytak. Ezért választották a hivatásos vadász, illetve az erdész szakmát. Szerencséjükre a „romantika”, párjaiknak sem idegen. Mindketten „kapcsoltan” – de korántsem akarattuk ellenére – kerültek ide, ugyanis az életük társa szintén a soproni Alma Materben, illetve az erdészeti szakközépben végzett.

Sánta Gergő hivatásos vadász

A vadgazda-mérnöknek a dédapja vadászott Szécsényben, ahol 2009-ben, a diploma után az unoka is kezdett a nagylóci vadásztársaságnál, majd egy Pest megyei kitérővel jutott el ide, a Szigetközbe.

S. G. – Ami nekem nagyon hiányzik, az a hegy, a domb, de hát a vizes élőhelynek is megvan a maga szépsége. Amúgy pedig vadban nincs hiány, a dám kivételével itt is megvan minden.

ErFa Híradó – Ez sok vagy kevés?

S. G. – Nehéz eldönteni, itt 15–20 éve mindig volt vaddisznóhajtás, aztán a tavalyi bérlő kérésére elmaradt, s ez most tényleg meglátszik a vadlétszámon. A szarvast, ami „zokon vette” a hajtásokat és szétszéledt, most nagyobb számban látni.

ErFa Híradó – Nem nagyon láttunk kerítést...

S. G. – Valóban, a mezőgazdasági részekben is legfeljebb villanypásztor akad, de jelentősebb kár alig van. Erdészeti

szempontból, például a felújításoknál azért kell kerítés. E nélkül nehéz lenne.

ErFa Híradó – Különösen a Duna-elterelés után kísérteties a hasonlóság Gemencsel. Viszont az eredmények...

S. G. – Hát igen... Itt már egy 6–7 kilós trófea hírére összefutnak az emberek. Mert az élőhely, a területnagyság, a szarvas mozgásterületéhez képest kicsi, és a környező vadgazdálkodóknak együtt kell(ene) dolgozniuk.

ErFa Híradó – Apróvad?

S. G. – Ennyi vaddisznó mellett csodát nem várhatunk. Vadászati szempontból különbség van a Duna felőli (ártér) és a mentett oldal között. Utóbbi korlátozottan hasznosítható apróvad szempontjából.

ErFa Híradó – Mivel „adják el” ezt a területet?

S. G. – Nehéz kérdés, már csak azért is, mert amióta én itt vagyok minden évben más bérlő volt, aki látott, vagy nem látott fantáziát ebben. Alkalmi vendégeket nem fogadunk.

ErFa Híradó – Személyes kérdés: mint kezdő szakember, hol áll szakmailag, megbecsülésben, lehetőségekben...

S. G. – Túlzás nélkül mondhatom, s hogy két vadásztársaságnál is szereztem tapasztalatot, főnyeremény ez a hely. A feladatok ellátásához biztosítottak a feltételek, tanulni, fejlődni pedig a területen lehet.

ErFa Híradó – Szakszervezeti tag?

S. G. – Nem. Az ilyen erdész dolog...

Márhoffer Gábor kerületvezető erdész

Ő is nagyapjai indíttatásra választotta a soproni szakközepet, de mint technikus a 2009-es végzés után nem igazán tudott elhelyezkedni. Aztán az újságban olvasták a pályázatot a kerületvezetői posztra és a gondnoki állásra, ráadásul párok jelentkezését várták. Vagyis, szinte rájuk szabták a feladatot.

M. G. – Ennek ellenére sokan jelentkeztek, sőt négyen meg is feleltek, de minket választottak. Így lett a párom, Viki a felújított vadászház gondnoka, én pedig kerületvezető erdész. Kaptunk munkát, lakást, kocsi.

ErFa Híradó – Mekkora a területe?

M. G. – A vámoszabadi hídtól lefele, úgy másfél kilométerre, felfelé pedig a régi vízműtelep a határ, mind az ártéri, mind a mentett oldali rész, úgy 1200 hektár, amiből nem egészen 1000 az erdő. Ez mintegy 40 erdőrészlet.

ErFa Híradó – Aminek minden fáját ismeri...

M. G. – Ez persze túlzás, de ahhoz képest, hogy az elődöm egy hónap alatt mit tudott átadni, óriásit nőtt a hely- és szakmai ismeretem.

ErFa Híradó – Van kedvenc területe?

M. G. – Hogyne! Bár nem én telepítettem, de hogy milyenné válik, ahhoz talán lesz közöm: egy eldugott kis tölgyes az ártérben.

ErFa Híradó – Mi volt, ami valójában vonzó volt az idekerülésükben?

M. G. – Maga a terület, a hely. Csak ezután a lakás meg a többi...

ErFa Híradó – Egy erdésznek igen.

M. G. – A párom is annak indult, és most is érdekli, mi történik kint. Meg persze úgy vagyunk az erdőben, hogy ez legfeljebb az ország széle, de nem a világ vége.

ErFa Híradó – Mekkora a vendégforgalom a házban?

M. G. – Régebben nagyobb volt. Érződik a vadászat körüli átrendeződés.

ErFa Híradó – Az erdőben mi történik, folynak munkálatok?

M. G. – Most nem sok minden. Egy brigád az ártéri oldalon az egyik fiatalosban kaszál, és egy favágó brigád gyérít. Már túl vagyunk három véghasználaton, és majd az ősszel következik még kettő. Ez mind nyár. Ezenkívül az utak karbantartása ad még némi munkát.

ErFa Híradó – Szakszervezeti tag?

M. G. – Volt róla szó, de valahogy feledésbe merült...

N. L. – Z. Z.

2017 – Kaán Károly-emlékév III.

Kaán Károly erdészeti politikája

Jubileumi emlékévének eseménysorozata felveti a kérdést, mi a magyarázata annak, hogy születése után 150, halála után hét évtizeddel is oly nagyra értékeli a szakma — sőt nem csak az erdészet — Kaán Károly személyét, munkásságát? A választ röviden valószínűleg így fogalmazhatjuk meg:

Azért, mert az erdészet országos vezetőjeként nemzetünk, népünk történetének egy nagyon súlyos időpontjában, a trianoni békeszerződés idején azonnal tudott mind rövid, mind hosszú távra szólóan helyes döntést hozni az erdészet jövőjét illetően.

A helyzet súlyos volt

A békeszerződés következtében — Kaán adatai szerint — elvesztettük erdőink 84,1 százalékát! Mégpedig fakészlet és faanyagminőség, természetvédelem és rekreációs célok, vadgazdálkodás és vadászat, idegenforgalom, természetjárás és turizmus stb. szempontjából a legjavát, a legértékesebbeket. S a területtel együtt magas- és mélyépítmények sokaságát: állami erdőigazgatóságokat és erdőhivatalokat, szolgálati lakásokat, más üzemi épületeket, fafeldolgozó üzemeket, erdei vasutakat és forgalmi építményeiket, faraktárakat, utakat, kötelpályákat, csúszdákat, tutajkikötőket stb. Továbbá sok-sok szakembert: jól képzett, gyakorlott erdészeket és erdőmérnököket, vadászokat, az erdőgazdálkodásban és faiparban dolgozó más szakembereket, még üzemi orvosokat és állatorvosokat is, adminisztratív személyzetet stb. Mindennek a részletezése külön tanulmányt igényelne.

Gyors karrier

Dr. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter 1908 februárjában helyezte át a beszercebányai erdőigazgatóságról Kaán Károly erdőmestert a Földművelésügyi Minisztérium kincstári erdők főosztályára a természetvédelemmel kapcsolatos feladatok ellátására, nyilván méltányolva Kaán addigi ilyen irányú tevékenységét.

1916-ban már miniszteri tanácsos és főosztályvezető.

További előmenetelének tisztázása szempontjából a közelmúltban értékes információhoz jutottam, amelyet Sági Éva PhD., a Soproni Egyetem Központi Levéltárának vezetője volt szíves rendelkezésemre bocsátani (s amiért e helyen is köszönetet mondok).

Kaánról szóló hatoldalas dokumentum-összeállításról van szó, amelyet „Egy emberélet az erdészet szolgálatában” címmel Ásványi Szabolcs (Magyar Nemzeti Levéltár) állított össze, adatait pontos levéltári megjelölésekkel alátámasztva. Az összeállítás egyes dokumentumok fotókópiáit is tartalmazza. A 2. oldalon a szerző a következőket írja:

„Tapasztalatát megbecsülték az 1918–1919. évi események alatt is; 1918-ban a Károlyi-kormányban az erdőigazgatás országos vezetőjének nevezték ki, a Tanácsköztársaság alatt pedig elnyerte a helyettes államtitkári kinevezést, amelyhez évi 14 000 korona fizetés és 3000 korona lakpénz járt.”

A 3. oldalon közölt fotókópia alapján az valószínűsíthető, hogy az utóbbi,

helyettes államtitkári kinevezését még dr. Berinkey Dénes kormánya készítette elő 1919. január végén, ami azután a gyorsan pergő történelmi események közepette már némileg később realizálódott. (Ha egyáltalán helye van az ilyen külön említésnek.)

Az új erdészeti politika alapelvei

Ez a röviden vázolt karrier állt tehát a zseniális, ugyanakkor vasakaratú Kaán mögött 1919–20-ban, amikor a szakma országos vezetőjeként nemcsak döntési lehetőséghez jutott, hanem a kialakult drámai helyzet súlyos döntési kényszer elé is állította. Kaán azonban azonnal megadta a jeles választ a történelmi feladványra.

Kaán sok helyen és sok minderről írt és róla is sokan sokat írtak sok helyen, nem egyszerű feladat tehát a sok kis mozaikkövecské szortírozása révén a képet kirakni, de a kaáni politika alapelvei röviden talán a következőkben foglalhatók össze:

1. Meg kell védeni a megmaradt kevés erdőt (kb. 1,1 millió hektárt, bárkinek is a tulajdona).

2. Növelni kell az erdős-fás terület nagyságát (azonnal megkezdve az erdőtelepítést, és minden lehetőséget megragadva).

3. Minden erdőnek a közjót kell szolgálnia (akár meglevő, akár ezután telepített, s bárkinek a tulajdona).

El lehetne kalandozni az említett elvek területén és mélységeiben fontos politikai-jogi, pénzügyi, szakmai stb. részletek sokaságában. Ez azonban e helyen, terjedelmi okok miatt lehetetlen.

S főleg az is, mert a bőséges szakirodalom erre lehetőséget ad minden érdeklődő számára. Ezért csupán a 3. pontra térek ki, mert ez tűnik a kaáni politika legmarkánsabb és legmaradandóbb vonásának. Az 1. és 2. pont alatti elv is tulajdonképpen ezt szolgálja.

Eszményképe: Széchenyi

Születésének centenáriuma előtt, 1967-ben egy megemlékező publikációra

készülve, volt szerencsém egy látogatást tenni leányainál (Margit, Elma, Erzsébet) budai otthonukban. A látogatás létrejöttét számomra dr. Madas András, az OEE elnöke egyengette, Kaán egyik vejével, Erzsébet leányának férjével, dr. Ébner Jenővel már korábban volt alkalmam bővebben elbeszélgetni.

A család kedvesen fogadott egy uzsonnára. Több érdekességet tudtam meg Kaánról; ezek közül most csak a következőket említem meg.

Kaán politikai eszményképe gróf Széchenyi István volt. Nemegyszer látták, amint budai lakásának dolgozószobájában, karszékében hátra dőlve merengve szemléli az íróasztala fölött függő Széchenyi-portrét. (A városmajori lakás berendezése a főváros 1944–45-ös ostroma során gránátlalálát következtében megsemmisült, az utókor nagy kárára könyvtárával s irományaival együtt. Egykori szép néprajzi gyűjteményének néhány megmaradt darabját még láthattam.)

Széchenyi-rajongását egyébként néhai dr. Hiller István, Soproni Egyetemünk központi könyvtárának egykori főigazgatója is kikövetkeztette írásaiból, és két közreadott tanulmányában publikálta.

A Tisza hozta össze őket

A kérdés természetesen az, hogy milyen megfontolások vezették el Kaánt Széchenyi politikai eszmevilágához?

Amikor Kaán az erdős-fás területek növelésének szükségességét meghirdette, tudta, hogy ehhez nagyobb térség csak a Nagy Magyar Alföldön áll rendelkezésre, a Duna–Tisza-közén és főleg a Tiszántúlon, a Bodrogtól a Marosig.

Széchenyit is éppen ez a térség érdekelte különösen; ahogyan ő nevezte: a Tisza-völgy. Mégpedig azért, mert az ország középső részein a 150 évig tartó török hódítás kipusztította a magyarságot; a helyébe lépő, a Kárpát-medencét betöltő sokféle nemzetiség tengerében a Tisza-völgyben megmaradtakat tekintette a legértékesebb, „legmagyarabb” magyarnak.

Közrejátszott a szellemi kapcsolat kialakulásához az is, hogy Széchenyit érdekelte az erdőgazdálkodás, elsősorban a Kárpát-medencében eredő folyók forrásvidékén és vízgyűjtő területén fekvő erdők és azok kezelése. Közismert, hogy nagy tématerületei közé tartozott a közlekedés és a vízgazdálkodás fejlesztése

is. (Az általa egyébként ellenzett 1848-as forradalom eredményeként létrehozott „független ministeriumban” a közlekedési tárcát ő kapta meg.) Ebbe tartozott a folyószabályozás, csatornaépítés, a vízi közlekedés (Duna, Balaton) stb. A vízgyűjtőkön folytatott talajgazdálkodásnak a folyók vízhozamára, folyási sebességére,

gére, hordalékszállító képességére, árvi-zek kialakulására stb. gyakorolt nagy hatása közismert.

A közös érdekek és érdeklődés eme találkozási pontján talált rá Kaán Széchenyre a Tisza mentén, majd egy évszázaddal a reformkor után. Ámde hogyan vált a „közjó” Kaán erdészeti politikájának központi elemévé? Ezt is Széchenyinek köszönhetjük.

A „közjó” mint fogalom és jelszó

A 19. századi magyar reformkor meghatározó személyiségei elsősorban a haladó főnemesség tagjai voltak: gróf Széchenyi István, gróf Batthyányi Kázmér és Lajos, báró Wesselényi Miklós stb. Továbbá polgári körök és fiatal értelmiségiek. A kor politikai atmoszférájában még benne rezegtek a 18. századi felvilágosodás, az 1789-es nagy francia forradalom és Martinovics Ignác eszméi is. A vezérszemélyiség, Széchenyi azonban azt vallotta: „Mindent a népert – de semmit általa.” Vagyis nálunk forradalomról szó sem lehet. (A radikális fiatalok, élükön Petőfivel, ezt másként gondolták. S megcsinálták, egy nap alatt.)

A reformkor egyik vezérszólama a „közjó” volt, amit már az ókorban megfogalmaztak (latinul „bonum publicum”). Tartalma azonban a történelem folyamán gyakran változott. Például Európában a kereszténység megerősödése és elterjedése nyomán a rabszolgarendszer felszámolását tekintették az egyik legfontosabb társadalmi feladatnak. Széchenyiék idejében pedig hazánkban az 1820–1840-es években a jobbágytság felszabadítását.

Nem mélyedhetek a közjó fogalma tartalmának, e tartalom történelmi változásainak, ennek az óriási és összetett témakörnek a további fejtegetésébe. A téma szerteágazó voltával kapcsolatban elég csak utalni „a jóléti állam” fogalmára.

Kaán szociális fogékonysága

Híradónk 2017/1. számában közzétett írásában egyik életrajzírója, Szakács László jól érzékeltette, hogy *Kaánnak meglehetősen nehéz gyermek- és fiatal-kora volt, és ez fejleszthette ki szociális érzékenységét. Így lelkiületében termékeny talajra hullottak Széchenyinek a közjóval kapcsolatos eszméi.*

Azt, hogy az erdőket, az erdőgazdálkodást az emberek testi-lelki jóléte előmozdításának szolgálatába állítsa, elősegítette egy másik korabeli társadalmi eszmeáramlat is. A 19. század végén, a 20. század elején egyre jobban felismerték a szabad természet, a tiszta levegő, a napfény, az erdők és a vizek egészségmegőrző és gyógyító bioklimatikus hatását. Némely fátlan tiszántúli vidéken magasabb volt a tüdőbetegségben megbetegedettek és meghaltak száma, mint a nagyvárosokban.

A Kaán által kezdeményezett és előkészített híres 1923. évi törvénycsomagban az alföldi erdők telepítéséről és a fásításról szóló 1923. évi XIX. törvény cikk indokolása ezt így érzékelteti: „A robogó kocsik nyomán felszálló port az állandóan száguldó szél magával ragadja és porfelhővel tölti meg a falvak levegőjét, és így megfosztja az ott lakó népet az egészséghöz elsősorban szükséges tiszta levegő élvezéséről és terjesztője lesz a tüdővésznek.”

A 19. század végétől az I. világháborúig egyre-másra hozták létre a tüdőszanatóriumokat az erdős hegy- és dombvidékeken, ahol ténylegesen alacsonyabb volt a tbc-s megbetegedések száma

az ott lakók körében. A fák lombozatának baktériumölő hatása ismert tény, a tbc végleges leküzdését azonban a modern antibiotikumok feltalálása jelentette az 1950-es években (penicillin stb.).

Határkövet jelent

A kaáni erdőgazdasági politika paradigmaváltás két korszak – a rövid távra tekintő, termeléscentrikus, profitorientált korszak és az ökocentrikus, egyben a társadalmi közjót szolgáló erdőgazdálkodás korszaka – között. (Ámbár mintakerdőgazdák már Kaán idejében is voltak a földbirtokosok között.) A határkövetetett, a határvonal meghúzatott. Más kérdés, hogy ki mikor hajlandó azt átlépni.

Nem dolgozott hiába

1920 óta erdőink területe, országunk erdőssűrűsége megduplázódott. Magyarországon talán soha annyit nem költöttek a közjóléti célú erdőgazdálkodásra, mint a mostani években. Természetvédelemre is tízmilliárdokat fordítanak. *A mai erdész nemzedékek Kaán eszméinek követői, munkásságának egyenes folytatói.* A tisztesség és a józan ész sávjában mozogva nem is igen lehet mást tenni a magyar erdészetben.

A közjó és az erdőgazdálkodás fogalmát nem Kaán kapcsolta össze először hazánkban, de felelős országos vezetőként ő emelte először a hivatalos állami erdészeti politika prioritásai közé.

Kaán azonban tovább ment a szakpolitikánál. Az erdészeti viszonyokból

kiindulva, s bizonyára szociális érzékenységétől is serkentve, erős kritikával illette korának társadalmi-politikai-jogi rendszerét. Mindezt megkésett, elvetélt forradalmak után, nehéz társadalmi problémáktól terhes, puszkaporos közéleti atmoszférában, állami főtitisztviselőként. A kritika forradalmi hangként csengett. Alkalmasint a társadalmi elit egy része megsokallta. 1925 végén – alkotóereje teljében, céljainak megvalósítása közben, további nagy tervektől-teendőktől fűtve – úgy érezte, hogy nyugállományba kell vonulnia. Erdészeti politikusi tevékenységét befejezte, az Országos Erdészeti Egyesületbe sem ment többé; gyakorlatilag elbukott.

A nagy eszmék azonban túléltek alkotóikat.

Király Pál

Újabb erdész az Agrárpanteonban

Harminchét év telt el azután, hogy Wagner Károly mellszobrát a Földművelésügyi Minisztérium árkádja alatt felállították, s őt követhette a múlt évben dr. h.c. kálnoki Bedő Albert szép mellszobrának leplezése. Ezután örömdetes módon csak alig több, mint egy évnek kellett eltelti ahhoz, hogy újabb erdész-monumentummal gyarapodjon a méltóságteljes gyűjtemény. Ebben az évben, a nyáron leplezték le Kaán Károly erdőmérnök, egykori földművelésügyi államtitkár, minden idők egyik legnagyobb magyar erdészeti politikusának mellszobrát közvetlenül a Bedő-szobor mellett, annak jobbján, születésének 150. évfordulója emlékeként.

Az ünnepség kezdetét a Vadászkamara Körtgyűttesének szignálja jelezte. Lomniczi Gergely, az Országos Erdészeti Egyesület főtitkára, az ünnepség levezető narrátora üdvözölte a megjelenteket, s közösen elénekelték a Himnusz.

Ünnepi beszédet Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter mondott. A társadalomnak szüksége van követhető példaképekre – mondotta többek között a miniszter. – Ilyen példakép és iránytű volt Kaán, de nemcsak mint szakember, hanem mint tiszta jellemű, karakteres, egyenes személyiség is.

Kaán pályafutását, munkásságát Kiss László erdőmérnök, az Ipoly Erdő Zrt. vezérigazgatója, az OEE alelnöke ismertette részletesen.

Farkas Dániel mond köszöntőt

A beszédek elhangzása után Fazekas Sándor, Kiss László és Kaán Károly dédunokája, Farkas Dániel leleplezte az emlékművet, amely Kaán Mezőtúron álló mellszobrának a másolata. Eredeti-jét Győrfi Sándor Munkácsy- és Magyar Örökség-díjas szobrászművész alkotta. Az FM és az OEE mellett Mezőtúr városának képviselői is elhelyezték a tisztelet és emlékezés koszorúját, minthogy Mezőtúr az utóbbi negyed-

században a hazai Kaán-kultusznak valószínűleg az egyik legaktívabb központja, dr. Krizsánné Józsa Piroskának köszönhetően.

A szoboravatáson jelen volt a Kaán-család több tagja is. Farkas Dániel köszönetet mondott a Földművelésügyi Minisztériumnak a szoborállítást és az ünnepség megrendezéséért. A rendezvény az Erdészhimnusz eléneklésével ért véget.

(kp)

Az OEE kaszói vándorgyűlése

Eddigi fennállásának másfél évszázada alatt már sok helyen rendezett vándorgyűlést az Országos Erdészeti Egyesület szerte a Kárpát-medencében, de Kaszón még soha. Ennek több oka is lehetett. A terület 1945 előtti tulajdonosai éppúgy nem igényelték emberek tömeges megjelenését, mint az 1945 utáni területkezelők. Több száz résztvevőt csoportosító nagyrendezvények tartásának a technikai feltételei sem voltak meg, főleg a szállások tekintetében. Kaszó még nem is olyan régen mindössze öt pusztaból állt, s egy 1994-ben hozott államelnöki határozat emelte önálló településsé.

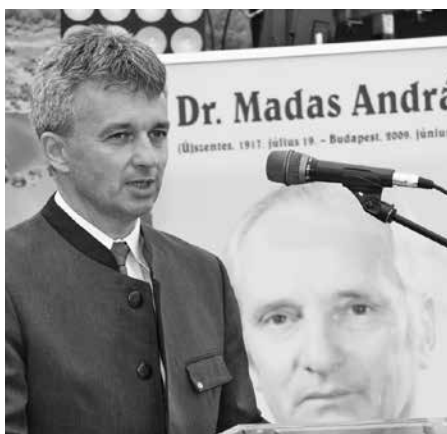
Bár Kaszó folyamatosan fejlődik, de szálláskapacitás dolgában most sem sokkal jobb a helyzet. A Kaszó Erdőgazdaság Zrt. vezérigazgatója, Galamb Gábor tehát ugyancsak nagy fába vágta a fejszéjét, amikor 2016-ban Tusnádfürdön, az OEE erdélyi jubileumi vándorgyűlésén elvállalta az idei vándorgyűlés megrendezését – de megoldotta. Amint el is mondta, szívükét-lelküket beletették a szervezésbe. Mi még ehhez hozzáteszük: ugyanez mondható el az OEE elnökéről, Zambó Péterről és az egyesület budapesti titkárságának kollektívájáról is.

Hétszáz résztvevő egy sátorban

A közgyűlés helyszíne a kis település közelében egy jókora erdei tisztáson, néhány hatalmas, öreg tölgy szomszédságában felállított, a korábbi alkalmak során már megismert hatalmas, ezer személyes sátor volt, a résztvevők száma pedig több mint 700 fő.

A gyűlés a szokásos ünnepélyes bevezető mozzanatokkal vette kezdetét. Az Országos Magyar Vadászklub vadász-kürt Együttesének szignálja után a résztvevők állva fogadták a waldenes ifjak által felvonultatott egyesületi zászlót és a vándorgyűlések zászlaját, majd elénekeltek a Himnusz.

Ezután Lomniczi Gergely, az OEE főtitkára, a közgyűlés levezető narrátora üdvözölte a résztvevőket, a kiemelt vendégeket, a horvát, osztrák és szlovén társegyesületek küldötteit. Ugyancsak üdvözölte a megjelenteket a házigazda erdőgazdasági részvénytársaság vezérigazgatója, Galamb Gábor, valamint dr. Bitay Márton Őrs, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős államtitkára.

Galamb Gábor vezérigazgató

Az államtitkár méltatta az erdészek hagyományos összetartását, amely még az országhatáron is túlnyúlik. Felidézte Kaán Károlyt a nagy erdészeti politikus és természetvédő emlékére alkalmából, az erdészeket pedig a természetvédők legaktívabb rétegének minősítette. Mint mondtotta, a Kaán által szorgalmazott közjólét centrikus erdőgazdálkodásra soha annyi pénzt nem áldoztak hazánkban, mint az utóbbi években. A vándorgyűlés tisztelgés a múlt előtt, tisztelet az erdészeknek, tisztelet a magyar erdőknek!

Van erő az egyesületben, jó dolog tagjának lenni

Ezt követően Zambó Péter, az OEE elnöke köszönetet mondott a Kaszó Zrt. kollektívájának a vándorgyűlés előkészítésében és lebonyolításában való kollegiális együttműködésért, majd tájékoztatást adott a 3700 tagot számláló egyesület helyzetéről. Hivatkozott a nagy elődök példájára, akik mindig a jövőbe tekintettek és nyitottak voltak a társadalom felé, amelynek ma különösen nagy az érdeklődése az erdő iránt. Az erdővel és az erdőgazdálkodással kapcsolatos ismeretanyaga azonban nem kielégítő. Ezért az egyesületi tevékenységen belül nagy súlyt helyeznek az erdészeti ismeretterjesztésre, különösen az ifjúság és a természetvédők körében végzett munkára. A vándorgyűlés keretében alá is írt egy együttműködési megállapodást a Magyar Természetjáró Szövetség elnökével, dr. Garancsi Istvánnal.

Az OEE pénzügyi lehetőségei erősödtek a beszámolási időszakban. Van erő az egyesületben, jó dolog tagjának lenni – ezzel zárta előadását Zambó Péter.

Köszöntötte a vándorgyűlést dr. Neszményi Zsolt, Somogy megye kormány megbízottja is, majd pedig két megemlékezés következett. Dr. Sárvári János, az OEE Wagner Károly Könyvtárának őre Kaán Károlyra, Csóka Péter FAO-osztályvezető pedig dr. Madas Andrára emlékezett, utóbbi születésének 100. évfordulója alkalmából, akit világviszonylatban is jelentős erdészeti politikusnak nevezett.

Már 2021-re tekintve

E gondolat jegyében szólalt fel dr. Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes. Köszönetet mondott Zambó Péternek és az egyesületnek az erdőtörvény megújításához nyújtott segítségért, valamint a Kárpát-medencei erdészek összefogásáért. Elmondta, hogy 2021-ben az 1971. évi magyarországi Vadászati Világkiállítás 50. évfordulója alkalmából „a létfenntartó vadászattól a fenntartható vadgazdaságig” mottó jegyében még soha nem látott méretű világkiállítást rendeznek ismét hazánkban, s ehhez is kérte a szakma segítségét. Erre az alkalomra a Budapesti Állat- és Növénykertet a világ egyik legmodernebb állatkertjévé fejlesztik 25 milliárd forint ráfordítással.

Kitüntetések, kopjafaavatás

A felszólalások után került sor az egyesületi kitüntetések átadására.

Örökös tagsági díszoklevéllel tüntették ki Kovács Gábor Bedő-díjas erdőmérnököt, a Nyírerdő Zrt. ny. vezérigazgatóját. (A továbbiakban a kitüntetettek szolgálati beosztásának, titulusainak stb. feltüntetését terjedelmi szempontok miatt mellőzzük.)

Bedő-díjas: Csonka Tibor, Fodor Mihály, Visi Géza.

Kaán-díjas: Bíró Ferenc, Bodri Károly, Serfőző László.

Decrett-díjas: Gál Sándor, Liebhardt István, Simon Attila.

Egyesületi elismerő oklevelet kapott 15 kolléga. A NAIK ERTI Vadas Jenő emlékérmével Molnár Tamást tüntették ki.

A vándorgyűlés másnapján tízféle program valamelyikén vehettek részt az érdeklődők. Az egyik program útvonala átvezetett a Dráván túlra, Horvátországba, a Kaproncai Erdőgazdaság tölgyeibe.

Király Pál

OMÉK '17

Hetvennyolcadik alkalommal rendezték meg az Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítást és Vásárt (OMÉK), amint már megszokhattuk, a HUNGEXPO Zrt. budapesti, Albertirsai úti vásárvárosa területén. A főrendező az Agrármarketing Centrum volt.

Évtizedek óta látogatom ezt a kiállítást, de szubjektív benyomásom szerint az idei volt ennek a hosszú sorozatnak egyik legimpozánsabbika. Jelmondata és alcíme jól tükrözte tartalmát: „A magyar föld legjava” – a Kárpát-medence kincsei.

Nagyméretű standon jelent meg a Földművelésügyi Minisztérium háttérin-tézményeivel és a nemzeti parkok. Nem nagy alapterületen, de szépen kidolgozott kiállítással szemléltették sokrétű tevékenységüket az állami erdészeti részvénytársaságok is. A materiális látnivalókhoz szellemi tartalom is társult a mi szakmánk kapcsán is: egy erdészeti konferencia. Előadásai jól tükrözték az erdők hármass funkciójának harmonikus megvalósítására irányuló törekvést, a kormányhatáro-

zat rangján álló Nemzeti Erdőstratégiának megfelelően.

Japán volt a kiállítás díszvendége, mint partnerország, amelynek standján – meglepő módon – a japán borokat propagálták. A kóstolóhely körül tolongó közönség nem sok ügyet vetett arra a pultra kitett, ábrákkal illusztrált magyar nyelvű füzetre, amely az „Üzleti kommunikáció a japánokkal” címet viselte. Én viszont ajánlom Híradónk T. Olvasóinak figyelmébe, bízva a nagy múltú japán–magyar erdészkapcsolatok további fejlődésében.

Ugyancsak kiemelem az Országos Meteorológiai Szolgálat bemutatóhelyét, ahol pl. egy hordozható, kis helyen felállítható komplex meteorológiai mérőállomást lehetett megtekinteni, amely fotovoltaikus napelemmel működtethető. Azt juttatta eszembe, hogy valamikor – nem is olyan régen – számos erdész ház udvarán ott állt egy jó öreg horganybádóg csapadékmérő henger. S tisztelt elődeink lelkiismeretes pontossággal jelentették a mért adatokat a Meteorológiai Intézetnek. Tehát az erdész munka is benne van azokban a hosszú távú statisztikai adatokban,

amelyekhez az OMSz magas színvonalú szóróanyagai révén juthattunk a standon.

Ezek közül megemlítem a „Magyarország éghajlata és a meteorológiai aszály” címűt. A mindössze 2×3 oldalas leprellő öt színes országtérképpel, négy színes grafikonnal is szemlélteti mondanivalóját. A tartalom igen tömör és szakszerű, de megéri a tüzetes elemzést (gondolva az elmúlt nyár hosszú, száraz kánikulájára is).

Manapság, amikor folyamatos téma az erdő és a klíma kapcsolata és annak jövője, továbbá felerősödik a közjóléti célú erdőgazdálkodás, feladatunk az erdei ökoszisztéma minél jobb megismerése belső szerkezetének, összefüggéseinek, működésének még részletesebb feltárása. Ehhez kínált jó eszközöket és szellemi municiót az OMSz standja.

Nem részletezem tovább a kiállítás olyan egyéb szakmai vonatkozásait, mint az erdei gyümölcsök, termések, gombák (pl. szarvasgomba), gyógynövények, vesszők-botok, díszítőanyagok, erdei termékekből készített üdítő- és szeszesitalok, félkész- és késztermékek bemutatása, mely tájegységenként is igen gazdag volt.

(k-p)

OMÉK Erdészeti Szakmai Konferencia

Ugron Ákos: A Kárpát-medence kincseibe az erdőink is beletartoznak

Hosszú távú célunk, hogy elérjük az ország 27 százalékos fával boritottságát – mondta Ugron Ákos, a Földművelésügyi Minisztérium állami földekért felelős helyettes államtitkára a 78. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás (OMÉK) Erdészeti Szakmai Konferenciáján.

A helyettes államtitkár kiemelte, az erdő az általa biztosított haszonvételi lehetőségek, illetve számos egyéb közérdekű, védelmi és közjóléti szolgáltatása révén az egyik legfontosabb természeti erőforrásunk, kiemelkedő jelentőségű nemzeti kincsünk.

Közölte, az erdőtörvény módosítása után első lépésként egy fásítási programot szeretnének indítani, mivel a legfrissebb statisztikai adatok szerint Magyarország erdősültsége a 3 évvel ezelőtti szintre csökkent.

Arra is emlékeztetett, hogy a klímaváltozás ellen hatékony eszköz, hogy a megtermelt faanyagot minél további faipari célra

hasznosítsuk, illetve egyéb fásítási célokra, amelyekkel növelni tudjuk az ország fával boritottságát.

Ugron Ákos felhívta a figyelmet arra, hogy távlati célként nem csak erdőtelepítéseket szeretnének létrehozni, hanem más fásításokat is a rossz minőségű mezőgazdasági területeken. Elsősorban az agroerdészeti rendszerek innovatívabb bevezetésére, melyek közül az újra bevezetés körébe tartoznak a mezővédő erdősávok. Véleménye szerint ezek többre hivatottak, mint amire most használjuk őket. Mindezekben természetesen a földtulajdonosok, gazdálkodók közreműködésére számítnak, akik a programban nélkülözhetetlenek – folytatta a helyettes államtitkár.

Az OMÉK keretében a magyar föld legjava, valamint a Kárpát-medence kincsei mutatkoznak be, amelyekbe természetesen az erdők, a faállományok és a fák ugyanúgy beletartoznak.

(zé)

QR-kód az ErFa Híradóban

A Hazai Erdész-Vadász tévéműsorral együttműködve új szolgáltatással bővül lapunk. A QR-kód alkalmazással mozgóképi információhoz juthat a Kedves Olvasó.

A QR-kód alkalmazás működése:

A QR-kód leolvasó telepítéséhez és alkalmazásához szükségünk lesz egy kamerával felszerelt okostelefonra vagy táblagépre. Ha rendelkezünk valamelyikkel, telepítsük fel rá egyszerűen az egyik ingyenesen letölthető QR-kód olvasóalkalmazást. Amint sikerült megtalálni és telepíteni a megfelelő alkalmazást, máris elkezdhetjük vele a kódot leolvasni. Nyissuk meg a kódozást szoftvert a mobilunkon. Ez a program aktiválni fogja a telefonunk fényképezőjét. Tartsuk a kamerát a vonalkód fölé, és a négy sarokban lévő fehér rubrika közé illesszük be a QR-képet. A mobiltelefonnal fókuszáljunk a leolvasni kívánt kódra, amely pár másodperc után élesen láthatóvá fog válni, és vagy magától beolvassa a kódot, vagy meg kell nyomnunk a fényképezés gombot. Amikor a telefonunk integrálja a kódot, vagy nyomva kell tartanunk az ujjunkkal a képernyőt pár pillanatra, vagy magától beolvassa egy pittyenéssel, s a képernyőn meg is jeleníti a tartalmat.

Füzéren tartották a MEGOSZ éves nagyrendezvényét

Újra lehet iparifa-ültetvények létrehozására pályázni – közölte Mezei Dávid, a Miniszterelnökség agrár-vidékfejlesztési stratégiai ügyekért felelős helyettes államtitkára a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetsége országos találkozóján, 2017. szeptember 23-án a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Füzéren, ahol Horváth Jenő erdész-polgármester vendégszeretetét élvezték a meghívottak.

Kiemelte, hogy a 2014–2020-as vidékfejlesztési program mintegy 100 milliárd forinttal kívánja támogatni az erdőgazdálkodókat. A pályázati lehetőségek többsége március végéig már megnyílt, ám az erdőtelepítési támogatás most kibővült egy új célterülettel, az iparifa-ültetvények létrehozásával.

Mezei Dávid helyettes államtitkár

Az erdőtelepítési jogcímen belül mintegy ötmilliárd forint áll az erdőgazdálkodók rendelkezésére az iparifa-ültetvények létrehozására, a pályázatot a keret kimerüléséig él. Az ilyen ültetvények támogatásával azt kívánják elérni, hogy enyhüljenek

Somogyvári Vilmos, a Rimler Pál-emlékérem díjazottja

a természetes erdőkre nehezedő iparifa-alapanyag igények – mutatott rá a helyettes államtitkár. Hozzátette: újra divatba jött a fa, mint természetes alapanyag és az ipar részéről világszerte egyre növekvő igényre számít az ágazat, különösen az olyan fejlődő piacokról, mint Kína.

az erdőterületek aránya 20 százalék fölé emelkedjen. A szövetség célja, hogy legkésőbb 2050-ig 27 százalékra növeljék ezt az arányt.

A támogatások azért is fontosak, mert a magánerdők feltőkésítése az elmúlt évtizedekben elmaradt, hiányzik például

Ezt a növekvő keresletet egyre kevésbé szeretnék a természetes erdőkből fedezni. Ehelyett mezőgazdasági területeken létrehozott nemesnyár vagy akácültetvények segítségével teremtenék elő a szükséges iparifa-mennyiséget, ezek a földek a kitermelést követően újra visszaalakíthatóak mezőgazdasági hasznosításra.

Mocz András, a MEGOSZ elnöke elmondta: Magyarországon körülbelül ötszázezerre tehető az erdőtulajdonosok száma, az erdőterületeken gazdálkodók száma pedig becslések szerint 38 ezer és 45 ezer között van.

A rendszerváltás óta a magánerdőtulajdonosok kétszázezer hektárnyi erdőt telepítettek, hozzájárulva ahhoz, hogy

az erdő ápolásához szükséges gépesítés, vagy a közjóléti feladatok ellátásának finanszírozása.

A Rimler Pál-emlékérmét az idén Somogyvári Vilmos kapta.

Luzsi Józsefet, a MEGOSZ előző elnökét az elnökség döntése alapján tiszteletbeli elnökké avatták.

Végül emléklapokat nyújtottak át Jakab István alelnöknek, Györffy Balázs NAK-elnöknek, Zambó Péter OEE-elnöknek, Tamba Miklós, korábbi MEGOSZ-alelnöknek, valamint távollétében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesnek, Bitay Mátrón Örs államtitkárnak és Szalai Károly erdészeti referensnek.

(Fotók: Mőcsényi Miklós)

No, nem fenyves erdő aljába – mert arrafelé ilyen mutatóba se akad –, hanem csak egy egyszerű, folyó menti, meglehetősen vegyes összetételű erdőbe tett kirándulást a „Life in forests” már-már állandónak tekinthető csapata. Az osztrák, lengyel, szlovák és számos hazai túra után Romániában az alföldre, vagyis a Kárpát-medence leginkább fátlan területére kiért Marost keskeny sávban övező erdőket volt hivatva tanulmányozni a társaság.

Maros menti galériaerdő (a szerző felvételei)

Az „Élet az erdőben” projekt célja – és itt most szó szerinti idézet következik –, hogy „elősegítse a magyarországi Natura 2000 erdők védelmét, az erdőtulajdonosok, az erdőgazdálkodók, az erdészeti igazgatási szervek, a lakosság és más érintett csoportok együttműködésének kialakításával, a szereplők közötti aktív kommunikáció erősítésével...” A végső cél pedig, hogy hatékonyabban legyenek elérhetőek a Natura 2000 program céljai. Ezek egyébként – a látottak alapján – Romániát mintha másként érintenék. Fakadhat ez abból, hogy később csatlakoztak az Európai Unióhoz és talán abból – ez megint szubjektív –, mintha nem is akarnának annyira megfelelni Brüsszelnek... Nyilván, amit nagyon muszáj volt – és amiért/amire pénzt kaptak –, azt megtették. De az is igaz, hogy máshonnan indultak, és ahol mi jártunk – Aradtól Csanádig –, az nem a Duna-delta és nem a Kárpátoknak vadregényes tája...

Errefelé egy fát is keresni kell, nem-hogy az erdőt. Hiszen Arad, Temes és az egykori Csanád megyék, meg persze a folyón túl Békés földje teremte a legtöbb és legjobb búzát, kukoricát.

A fá meg ide úszott a Maroson. Ehhez képest csak annyi változott – globális felmelegedés! –, hogy jól terem a szója, illetve tíz éve volt az utolsó árvíz, ami a valami csoda folytán megmaradt erdők életére is jótékonyan hatott. Akár azért,

Maros menti...

mert a Romsilva, a nemzeti erdőkezelő korábban – amíg sűrűn jött és mindent vitt a víz –, nem tudott bejutni a területre művelni, kitermelni, utóbb pedig emiatt szívesen mondott le az állományokról a természetvédelem javára.

Ellenkezően gondolkodott viszont, például a romániai, csanádi – ez az a kisváros, aminek most Magyarországon újra megyéje lett – önkormányzat, amely

avatkozás politikájára” terjed ki. Azaz, a gazda Maros-Ártér Nemzeti Parknak – ellentétben a magyarországi gyakorlattal – se joga, se lehetősége/pénze a korábbi – akár ültetvényszerű – állapot gyors átalakítására. Majd a természet elintézi...

De ne legyünk igazságtalanok: az alighanem minden szempontból leghátrányosabb helyzetű romániai erdőgazda-nemzeti park a 88 kilométeres Maros-parton elterülő 17 ezer hektárnyi területével, aminek csak harmada az erdő, összesen 12 – ebből 5 erdőőr – alkalmazottjával, hatalmas bemutató központjával és 100 ezer eurós költségvetésével csodákra hogyan lenne képes. Marad hát a természet, illetve a természeti nevelés. Csakhogy például Pecica/Pécska mellett, – tudják, ahol a nóta szerint a cigánysoron nagy a sírás-rívás – a lakosság nehezen érti meg, hogy a holtfának az erdő életében is lehetne még szerepe.

A nemzeti park központja

majd’ 300 hektárnyi erdejét kérte és kapta vissza. Csakhogy a sajátos – EU-konform? – romániai törvényi szabályozás miatt – ebből, a polgármester által emlegetett „jó levegőn” kívül semmi haszna. Sőt, kára, illetve költsége van az erdőkezelők fizetése miatt... Ennyit a kompenzáció kérdéséről... Azaz a Maros mentén is van bőven gyalogakác. És van/lett az ártérben mezőgazdasági művelés alá vont terület, amiért a „jó” – egyébként belga! – gazda gondosan felveheti a terület-alapú támogatást. Teremni viszont, ugye csak gyalogakácot terem a föld. Jön hát az uniós támogatás, a nemzeti park gépet vesz belőle és egy-két parcellán irt, lucernát vet – de nem gondoz –, s a tulajjal megígérteti, hogy ezentúl műveli, de legalább legeltet. És ha nem? – kérdeztük, de meggyőző választ nem kaptunk...

Apropó, akác! Errefelé ettől is sajnálják a földet, mert alig akad. Vagyis, nincs miatta probléma. Ugyancsak nem lehet – ellenkező előjellel – a császárfá sem, amelyből viszont – nem mutatták! – több ültetvényt is láttunk. Igaz mindezt a védett területen kívül. De belül is akadt meglepetés: feketedió minden mennyiségben!

Hogy is van ez? A Maros egyik partja más Európa? Más Natura 2000? Más elvárás? Más hozzáállás és szabályozás?

És ha még azt is hozzávesszük, hogy a figyelem, a védelem, illetve a megőrzés – sok ok miatt – leginkább csak a „be nem

Szerencsére a 150 ezres Arad tiszti, szereti „házi” erdejét. Sőt, talán a naturás paraméterekkel is tisztában van: 2008-tól tartozik ide, 30 jelölő faj, 12 élőhely, 41 madárfaj, jelentős vizes élőhely, még a Phare-program keretében együttműködés a túloldaliakkal, a Körös-Maros Nemzeti Parkkal stb. No meg egy városlakó, ha sok fát lát egymás mellett, azt erdőnek tekint, s nem akad fenn, hogy feketedió, kanadai nyár, zöldjuhar, hogy egyeseknek – még naturás területeken is – szabad 10 százaléknyi idegenhonos fát telepíteni. Legfeljebb az verné ki a biztosítékot, ha kívágnának néhány fát. De ettől nem igazán kell félni, hiszen még a májusi nagy vihar nyomainak eltakarítása is gondot okoz. Majd a természet... **Nalá**

Nemzetközi sportnapok és szakmai rendezvény Romániában

Az előző éveknek megfelelően érkezett meg a SILVA TRADE UNION FEDERATION szakszervezettől a meghívó a 2017. szeptember 13–16. között megrendezett Nemzetközi Sportnapra és Szimpóziumra. A helyszín az előző évektől eltérően nem a Nagyvárad melletti Félixfürdő volt, hanem a Konstancától délre fekvő Eforie Nord területén levő Steua de Mare Hotel. A magyar küldöttség tíz fővel érkezett, Moldáviából nagyobb létszámú, Ukrajnából és Törökországból kisebb csapat képviselte országát.

A megnyitón – 15-én reggel – minden ország képviselője köszöntötte a házigazdákat és eredményes versenyzést és tanácskozást kívánt.

Ezt követően megkezdődtek a sportversenyek és ezzel egy időben a szakmai témájú szimpózium.

A versenyek a szokásos rendben zajlottak: labdarúgás, asztalitenisz, sakk, twist, darts, táblajáték kategóriában.

Küldöttségünk a rendezvény bejáratánál

A magyar csapat sajnos nem ért el helyezést a sportversenyeken. A labdarúgást nem kis meglepetésre a moldovai csapat

nyerte. A többi versenyszámban általában hazai versenyzők értek el jó helyezéseket.

A szimpóziumon a jelenlévő országok angol nyelvű bemutatót tartottak a saját erdészeti stratégiai elképzeléseikről, illetve a meglévő erdészeti adottságukról. A magyar előadó Kovácsévics Pál volt.

A szimpózium után tartott tanácskozás során Marian Stoicescu elnök tájékoztatta az ülésen résztvevőket az Európai Erdészek Tanácsa (CEF) bővítési szándékáról, amely elsősorban a kutatói, oktatói bővítés irányát jelölte meg célként. Erről a többi tagország is elmondta a véleményét. Ezután egy nyilatkozat kiadásáról is született döntés, amely az angol fordítás javítása és finomítása után kerül majd ki a szervezet honlapjára. Arról is megállapodás született, hogy a CEF soros elnökségét Ukrajna után Törökország veszi át. **Górácz László**

Levél

A 2017. évi nyugdíjas találkozóhoz

Túl vagyunk az annyira várt, 2017. évi nyugdíjas találkozón. Csak köszönetet tudunk mondani szakszervezetünk vezetőségének, hogy nem feledkezik meg rólunk, nyugdíjas tagjairól!

Meg kell köszönnünk Brannerné Erzsikének is a sok munkával járó szervezést és Gilicze Péter barátunknak a nagyon körültekintő, szakszerű rendezést, a helyszín kitalálásától kezdve a színvonalas szakmai program összeállításáig.

Én most ez utóbbiról mondanám el gondolataimat.

Koromnál fogva is elég sok korábbi találkozón vettem részt. Mindegyik betöltötte a találkozók általános szerepét: alkalom volt találkozni régen látott barátainkkal, elbeszélgetni régi, kedves ese-

ményekről, emlékekről. Kikapcsolódní egy kicsit a rohanó élet gondjaiból. Megtapasztalni, hogy még fontosak vagyunk, s közösen még többet érünk!

A mostani találkozó is betöltötte ezt a szerepet, de ennél sokkal többet is nyújtott! Felért egy szakmai tanulmányút tartalmával!

Eddig ilyen nemigen volt! A meghívó nagyon szerényen fogalmazott, amikor – a kerekasztal beszélgetés mellett – az egész napos program másik részét könnyű terepi programnak nevezte.

Az érdem természetesen Péter barátunké, aki bizonyította, hogy a bográcson kívül az erdész szakmához is ért! Tudta, hogy mit kell bemutatni ahhoz, hogy az árvalányhajas homokbuckákon folyó erdőgazdálkodás nehézségeit, gondjait megértsük.

Péter éppen ezzel alkotott nagyot.

A szakszerű vezetésnek is köszönhetően módunk volt belelátni egy olyan erdőgazdálkodási rendszerbe, amelyet eddig – valljuk be! – kevésbé ismertünk. (A bemutatókon általában a szép bükkösöket, gyertyános tölgyeseket szokták

mutogatni. Pedig Magyarország erdei nem csak ezekből állnak!)

Itt minden egyes köbméter fa megtermeléséért, minden egyes forint eredményért bizony nagyon keményen meg kell küzdeni!

Csak a legnagyobb tiszteletet érdemlik azok a szakemberek, kollégák, akiknek itt kell helytállniuk.

Láttuk a szinte sárga (tehát terméketlen!) homokon zajló erdősítést, fakitermelést. A csoport azon tagjai, akik erdészeti szakképzettséggel rendelkeztek, elmondták véleményüket. Ezek között különbözök is voltak, például az erdősítések sortávolságát illetően.

Megfogalmazódtak fafajpolitikai kérdések is, közöttük nagyon hasznos gondolatok.

A csoport nem erdész tagjai – főleg a hölgyek – is megtalálták a maguk gyönyörűségét: a tájban, a kietlenségükben is méltóságteljes ősbörökás részekben. Az ő gondolataik – természetszerűleg – az árvalányhaj körül fogalmazódtak meg...

Köszönjük ezt a szép és hasznos szakmai napot.

Budapest, 2017. május 24.

Fritsch Ottó

Két új „zöld könyv” jött ki a nyomdából

Ehhez hasonló összefoglaló mű 1963-ban jelent meg utoljára

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal kiadásában megjelent a Magyarország Erdészeti tájai kiadvány újabb két kötete, melyek az Északi-középhegység, illetve a Nagyalföld erdészeti tájcsoportot tárgyalják.

A kiadványokban bemutatják a 2006-ban elfogadott, új természetföldrajzi alapokra épülő erdészeti tájak részletes természetföldrajzát, valamint erdészeti és gazdálkodási jellemzőit.

A kéziratok elkészítésében a Soproni Egyetem, a NAIK ERTI és az erdészeti igazgatás (NÉBIH Erdészeti Igazgatóság és a Megyei Kormányhivatalok) szakemberei vettek részt, mindösszesen 49 szerző.

Ma nemzeti kincsünk az erdő, egy kiemelkedő érték, az erdőtársulás és élőhelyének együttese. Tudományos szintű vizsgálata jóval korábban kezdődött el Magyarországon, mint ahogyan az ökológiai tudomány már lehetővé tette az erdei ökoszisztémák módszertani vizsgálata által. Magas szakmai értékkel bíró tudományos leírásai a dr. Danszky István által szerkesztett „zöld könyvek” hasábjain jelentek meg. Az egész magyar erdészetet alapvetően érintő, az ország teljes

területére kiterjedően ismereteket adó, a kor társadalmi és politikai környezetének hatásait – a szakmai szabályozó rendszerekben keresztül – figyelembe vevő, összefoglaló erdészeti mű 1963-ban jelent meg utoljára.

Mátyás Csaba akadémikus, az MTA Erdészeti Bizottságának elnökeként kezdeményezte a „zöld könyvek” felülvizsgálatát. Az indítvány eredményeként 2006-ban jelent meg a „Magyarország erdészeti tájai” című összefoglaló mű. A szakkönyvsorozat indokoltságát, szakmai fontosságának méltatását oldalakon át lehetne sorolni. Széles körű szakmai ismereteket nyújt, miközben az egyes szakmai folyamatokhoz alkalmazható gyakorlati

módszereknek természetes határokat jelöl meg. E munka elemzése a Nemzeti Erdőstratégia szellemében fogantak, s az ökoszisztéma szemléletéhez is jobban simulnak. Az így értelmezett erdészeti táj alkalmasabb lesz a természetvédelemmel való még hatékonyabb együttműködésre. A közös munka a zöldebb és környezet-tudatosabb Magyarország jövőjének biztosítója.

A kiadvány által adott pillanatkép a magyar erdők állapotáról és a bennük folyó gazdálkodásról, valamint az elmúlt 50 évben, illetve a rendszerváltozás óta lezajlott folyamatok (privatizáció, két erdőtvény, erdőtelepítési program, zöld szemléletváltás stb.) részbeni bemutatása, értékelése természetesen municiót ad a 2017-től 2026-ig érvényes új erdőstratégia végrehajtásához, de az erdészeti szakigazgatás és gyakorlat jövőbeni továbbfejlesztéséhez is.

Reméljük, hogy a színvonalas kiadvány tovább gyarapítja a téma iránt érdeklődők tudását, és szakmailag hozzásegít az ország területe fával való borítottságának hosszú távon megcélzott 27 százalékos mértékének eléréséhez is.

A Magyarország Erdészeti tájai két kötete az FM támogatásával és a NÉBI gondozásában jelent meg.

Halálozás

Meghalt prof. em. dr. Varga Ferenc

Életének 81-ik évében, 2017. augusztus 1-jén elhunyt dr. Varga Ferenc, az Erdőművelési és Erdővédelmi Intézet, illetve az Erdőmérnöki Kar professzor emeritusa.

Ezek a pusztá tények. De mi minden rejlik a név, az évszám és az intézmény mögött? Egy sikerekben és kihívásokban gazdag, produktív élet!

Varga Ferenc több mint öt évtizeden át szolgálta a magyar erdészeti felsőoktatást és az erdészeti kutatást. Oktatói munkája eredményeként ma alig van Magyarországon olyan erdőmérnök, akit ne ismert volna a tantermek padjaiból, a terepi gyakorlatokról, tanulmányutakról vagy a kutatási feladatok végrehajtása során a

„tő mellől”. Elmondható ez a faipari mérnökök jelentős részéről is, hiszen kiemelendő volt a faanyagvédelem terén végzett munkássága is.

Meghalt dr. Schmidt Ernő (1925–2017)

Szombathelyen némi betegeskedés után életének 93. évében elhunyt dr. Schmidt Ernő erdőmérnök, a magyar faipar és erdészet kiemelkedő személyisége, egykor közismert alakja; hamvait is Szombathelyen helyezték nyugalomra.

Nagy szakmai elfoglaltsága mellett tevékeny tagja volt a társadalmi közéletnek is, így például egyike volt azoknak az egy kézen összeszámolható erdészeti szakembereknek, akik 1945 után bejutot-

tak a Parlamentbe. 1975–1990 között volt országgyűlési képviselő.

Nemzetközi szinten is elismert munkásságát számos állami és társadalmi kitüntetéssel jutalmazták. Ezek közül talán a legkiemelkedőbb az Állami Díj (1978).

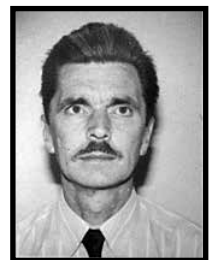
Elhunyt Zelena István erdőmérnök

Zelena István aranydiplomás erdőmérnök 2017. szeptember 10-én, 76 éves korában Miskolcon elhunyt.

Zelena István a Répáshutai Erdészet főmérnöke volt, majd az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatóságán erdőfelügyelőként dolgozott.

*

Az elhunytak méltatására visszatérünk.

Gróf Nádasdy Ferenc emléklap- tet kapott a KAEG

A Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt. megkapta a gróf Nádasdy Ferencről elnevezett emléklapett, amely a legmagasabb olyan kitüntetés, amit vadászatra jogosult kaphat.

A kitüntető díjat a 2017. szeptember 9-én, Göbösmaiorban, a Győr-Moson-Sopron Megyei Vadásznapon vehette át Orbán Tibor vezérigazgató.

A rangos elismeréssel az adományozó Országos Magyar Vadászati Védegylet a KAEG Zrt.-nek a magyar vadgazdálkodás és vadászat fejlesztése, a természeti értékek védelme, a szakma hírnevének megőrzése érdekében kifejtett eredményes tevékenységét ismerte el.

Kormány szintű megállapodás a CIC-vel

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, az Országos Magyar Vadászati Védegylet (OMVV) elnöke és Marghescu Tamás, a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács (CIC) vezérigazgatója 2017. szeptember 6-án, az Országházban aláírta a kormány és a nemzetközi vadászszervezet közötti korábbi megállapodás módosítását, mely szerint a 2021-es Vadászati Világkiállítás szakmai előkészítéséhez szükséges pénzügyi forrásokat a kormány biztosítja, a szakmai védnökséget pedig a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács (CIC) látja el.

Semjén Zsolt elmondta, hogy a kormány 2021-ig – elosztva – 387,5 millió forinttal járul hozzá a Magyarországon rendezendő világkiállítás szakmai anyagainak előkészítéséhez. A miniszterelnök-helyettes közölte azt is, hogy a 2018-as FeHoVa (Fegyver, horgászat, vadászat nemzetközi kiállítás) díszvendégének a Cseh Köztársaságot hívták.

Marghescu Tamás, a CIC vezérigazgatója bejelentette, hogy a tervek szerint a világhiállításra tartja majd éves közgyűlést a CIC, valamint a 2021-es – két-évente megrendezendő – kongresszusát a nemzetközi vadbiológus konferencia, az IUGB (International Union for Game Biologist).

Új vezérigazgató a Vértesi Erdő Zrt. élén

A tulajdonos Földművelésügyi Minisztérium visszavonta Kocsis Mihály korábbi vezérigazgató megbízatását, és Macsek Lajost, a Pilisi Parkerdő Zrt. Gödöllői Erdészetének addigi vezetőjét nevezte ki 2017. szeptember 18-ával vezérigazgató-nak.

Macsek Lajos a Pilisi Parkerdő Zrt. felügyelőbizottságának tagja volt.

Jogpont.hu

A szakszervezetek számára a tagság megtartásához vagy növeléséhez hozzájárulhat, hogy az ország teljes területén az EFDSZ szakszervezeti tagok a jogi problémáikkal kapcsolatosan a jogpontok.hu portálon információt kaphatnak arról, hova fordulhatnak segítségért a munkajog, cégjog, TB- és adójog területén.

A rendszer része továbbá az Alternatív Vitarendezési Szolgálat is, amely 2016. november 1-jétől működik. Egyik feladata, hogy segítse a kollektív érdekviták szereplőit, valamint, hogy még a viták kialakítása előtt támogassa a felek kommunikációját. A jogsegély-szolgáltatás teljesen díjtalan és névtelen.

Béremelés

A Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálatban Dolgozók Szakszervezetének a napi sajtóban megjelent közleménye szerint a Magyar Államkincstár dolgozóinak a bérét júliustól átlagosan 25 százalékkal emelték, januártól pedig további 25 százalékkal növelik. Mondhatnánk erre: fél éven belül 50 százalékos bérfejlesztés – nem rossz pénz. A szakszervezet azonban emlékeztet arra, hogy az Államkincstárnál kilenc év óta nem volt béremelés, a dolgozók többsége a garantált bérminimumért dolgozott. (Ref.: K. P.)

Sopronban rendezték az YPEF nemzetközi tanulmányi versenyt

A középiskolások számára kiírt Young People in European erdőismereti versenysorozat hetedik döntőjét Magyarország rendezte.

A korábbi vetélkedőkben a hazánkat képviselő csapatok általában dobogós helyezésekkel tértek haza külföldről. Illő volt, hogy Magyarország is belépjen a rendező országok sorába.

Tíz ország középiskolás diákjai mértek össze tudásukat az európai erdőkkel kapcsolatos ismeretekre épülő YPEF tanulmányi verseny nemzetközi döntőjében, Sopronban. Az Országos Erdészeti Egyesület által szervezett háromnapos megmérettetésen a nemzeti csapatokban elvégzendő feladatok megoldásában holtversenyben Németország és Magyarország csapata (Baár-Madas Gimnázium) végzett az élen, míg a nemzetközi csapatokban elvégzendő feladatok megoldásában az észak-német-ukrán diákokból álló hármas szerepelt a legjobban.

A terepi és elméleti tudást egyaránt igénylő, az erdőtüz-megelőzést kiemelt témaként kezelő feladatok megoldásában a Herman Rull (Észtország) – Arne Sommer (Németország) – Tetiana Novosolova (Ukrajna) alkotta csapat szerepelt a legjobban, és nyerte meg a 2017. évi versenyt. Az egyik magyar versenyző, Uri Benjámin, ukrán és román versenyzővel közös csapatban, idén is dobogós, harmadik helyen végzett.

A nemzetközi csapatok versenye mellett a diákok bemutatták saját országuk erdőgazdálkodásának sajátosságait. Ebben a feladatban a diákok egymás munkáját pontozták, melyben – holtversenyben – Németország és Magyarország csapata bizonyult a legjobbnak.

A verseny nemzeti és nemzetközi fordulóból áll, amire 2–3 fős csapatok jelentkezhetnek, melyek tagjai 15–19 évesek. A verseny nyelve angol, tehát minden csapattag esetében feltétel a nyelvtudás. A verseny nemzeti szakaszának első fordulójában a feladatokat még magyar nyelven fogalmazták meg, a nemzeti és nemzetközi döntő feladatai már kizárólag angol nyelvűek.

Az OEE által szervezett versenyt a Roth Gyula Erdészeti és Faipari Szakiskola, a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kara, a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt., a FIRELIFE Program, a Magyar Turisztikai Ügynökség Zrt. és a Sopron-Fertő Turisztikai Fejlesztő Nonprofit Zrt. támogatta.

Fiatalkutatók kerestetnek

A Földművelésügyi Minisztérium és a Nemzeti Agrárkutatási és Innovációs Intézet (NAIK) fiatal kutatói programot működtet, amelynek az Erdészeti Tudományos Intézet is részese. (<http://fiatalkutato.naik.hu>) A fiatal kutatók fél-éves próbaidőszakot követően 4 éves szerződést kapnak, amely alatt elvégezhetik doktori tanulmányaikat, és elindíthatják kutatói karrierjüket.

Erdészeti szakterületen távérzékeléssel történő állapotfelméréssel, szénforgalmi modellezéssel, üvegház hatású gázok forgalmával, extrém szárazság hatásainak vizsgálatával, valamint erdővagyon és ökoszisztéma szolgáltatások értékelésével lehet foglalkozni. A témavezetők: dr. Somogyi Zoltán, dr. Rasztovits Ervin és dr. Schiberna Endre.

További információ a témavezetőktől (www.erti.hu) kérhető, valamint a program honlapján (<http://fiatalkutato.naik.hu>) található. Jelentkezni kizárólag írásban, a program honlapján keresztül lehet.

Évnyitó az Erdőmérnöki Karon

Fölvátták Gál János rektor szobrát Sopronban; Aranydiplomát kaptak kollégáink.

2017. szeptember 5-én a Soproni Egyetem Botanikus Kertjében, egykori tanszéke és a korábbi rektori hivatal épülete előtt leplezték le dr. Gál János egyetemi tanár mellszobrát, Vanyúr István szobrászművész alkotását.

Az emlékezések sorát Faragó Sándor rektor nyitotta meg, emlékezve a Soproni Egyetem legendás tanárára, rektorára.

Az egykori professzor és rektor 1952-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet.

1953–1957 között a Harkovi Doku-sajev Mezőgazdasági Intézet Erdőmeliorációs Karán mint aspiráns tanult.

Előbb az Erdészeti Tudományos Intézetben volt igazgató-helyettes, majd 1957 őszén a soproni Erdőmérnöki Főiskola Erdőtelepítés- és Fásítástani Tanszékére nevezték ki tanszékvezetőnek, s emellett megbízták a Főiskola igazgatóhelyettesi teendőinek ellátásával. Két év múlva, 1959-től már a főiskola főigazgatója, majd 1962-től az újonnan alakult Erdészeti és Faipari Egyetem első rektorává nevezték ki.

Az egykori rektor az egyetemi sport lelkes és önzetlen támogatója volt. Sportköri tanárelnökként is tevékenykedett, és felejtetetlenek voltak a kosárlabda mérkőzéseken az elkötelezett megnyilvánulásai, amivel kivívta a játékosok és a hallgatói szurkolósereg szimpátiáját – idézte föl emlékét Faragó rektor. A Soproni Egyetem 1997-ben díszdoktorává avatta. 2001. október 11-én, 73 éves korában hunyt el.

Az avató beszéd után Faragó Sándor és Frank Norbert tanszékvezető egyetemi docens leleplezték a dr. Gál Jánost megőrző alkotást.

A leleplezést követően Kádár Zoltán, az 1967-ben végzett erdőmérnök évfolyam valaelnöke emlékezett Gál János professzorára.

Délután a Közgazdasági Kar aulájában tartott évnyitó keretében kapták

meg tiszteletdiplomájukat azok, akik 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt végeztek az Erdőmérnöki, illetve a Bányamérnöki Karon.

Az ötven évvel ezelőtt végzett erdőmérnökök sorában aranydiplomát kapott Fritsch Ottó, az EFDSZ alapító tagja, valamint Zétényi Zoltán, az ErFa Híradó főszerkesztője is.

Elindult az „Év Fája 2018” online szavazás

Az Országos Erdészeti Egyesület és az Év Fája Kuratórium az Erdők Hete rendezvénysorozathoz kapcsolódva, 2013 óta folyamatosan, így idén már ötödik alkalommal teszi lehetővé, hogy az egyesület ágazati hírportálján (<http://www.oee.hu>) és az Év Fája tematikus weblapon (www.azevfaja.hu) keresztül szavazzanak az érdeklődők a jövő évi „Év Fájára”, mellyel a 2018. esztendő fafaját választják meg a szavazásban résztvevők.

A hazai fafajokra figyelmet felhívó mozgalom kuratóriumának döntése alapján 2017. október 31-ig a következő fafajokból lehet választani: virágos kőris (*Fraxinus ornus*), fehér fűz (*Salix alba*) és rezgő nyár (*Populus tremula*).

A szavazásra a www.oee.hu weboldalon felugró ablakon keresztül az Év Fája honlapon nyílik lehetőség, vagy közvetlenül az Év Fája honlapot megnyitva is elérhető a szavazási felület, minden egyéni felhasználó részére egyszeri alkalommal. Ugyanezen a felületen tekinthető meg a szavazás naprakész állása is.

A szavazás online rendszerébe biztonsági alkalmazásokat is beépítettek, így kéri a szavazókat, hogy tartsák be az internetes szavazások „fair play” íratlan szabályait. Az érvénytelen szavazatokat törlik.

Magasles az ártérben

A hód „mestermunkája”

Kisalföldi életképek

Limp Tibor igazgató a két Dunaág találkozásánál

Orbán Tibor vezérigazgató a „konkurenciával”

A Patkányosi Vadászház vendéglátói

Fotók: Zétényi Zoltán

Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt.

9023 Győr, Corvin u. 9.

Telefon: 96/529-450

Fax: 96/526-586

kaegrt@kaeg.hu

www.kaeg.hu

Ravazdi Erdi Iskola

KAEG Zrt. Ravazdi Erdészeti

9091 Ravazd, Erdészeti út 1.

Telefon: 96/558-001, 20/599-7838

info@ravazdierdeiiskola.hu

www.ravazdierdeiiskola.hu

Magyalosi Lőtér, Ravazd

Telefon: 20/244-7498

fax: 96/474-042

magyalosi.loter@kaeg.hu

www.kaeg.hu/loter

Göbös-majori Lőtér, Erdi iskola és Ökoturisztikai Központ

KAEG Zrt. Kapuvári Erdészete

9330 Kapuvár, Damjanich u. 1.

Telefon: 96/595-005, 20/599-7788

horvath.janos@kaeg.hu

www.kaeg.hu/gobos